

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

11. ŘÍJNA 2009

Z obsahu:

„Láska ke Kristu je naše síla“

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
30. září 2009
- strana 2 -

Záchrana je v růženci

Celé národy byly zachráněny díky modlitbě svého růžence
- strana 4 -

Nepřítel číslo 1

Christof Gaspari
- strana 7 -

Změna nadvlády obnovou křestního slibu

Karel Sendker
- strana 8 -

Taťána Goričeva

Tak se začal můj skutečný život
- strana 9 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Je mnoho typů plodných bolestí
- strana 10 -

Optimistická, radostná církev

Rozhovor s jedním knězem z Tanzanie
- strana 11 -

Papež Benedikt XVI. v České republice

Minulé století - a vaše země toho byla svědkem - vidělo padnout nemálo mocných, o nichž se zdálo, že dosáhli výšin takřka závratných. A najednou byla jejich moc pryč. Ti, kdo popírají Boha, a v důsledku toho postrádají úctu k člověku, mají - zdá se - snadný život a dosahují materiálního úspěchu. Stačí však nahlédnout pod povrch a zjistíme, že tito lidé jsou nešťastní a nespokojení. Pouze ten, kdo v srdci uchovává posvátnou „bázeň Boží“, má důvěru i v člověka a dokáže věnovat svůj život vytvoření spravedlivějšího a bratrského světa. Dnes je třeba lidí „věřících“ a „věrohodných“, připravených rozšířit do každé oblasti společnosti ty křesťanské zásady a ideály, jimiž se inspirovala jejich jednání. To je svatost, univerzální povolání všech pokřtěných...

(Z homilie při slavení Eucharistie ze slavnosti sv. Václava, Stará Boleslav, 28. září 2009)

Jak je zvykem po zahraničních cestách, využívám dnešní generální audienci, abych promluvil o pouti, kterou jsem uskutečnil v minulých dnech do České republiky. Činím tak především jako projev vděčnosti Bohu, který mi dopřál uskutečnit tuto návštěvu, které také bohatě požehnal. Byla to opravdová pout' a současně misie v srdci Evropy: pout', protože Čechy a Morava jsou více než tisíc let zemí víry a svatosti; misii, protože Evropa potřebuje znovu nalézt v Bohu a jeho lásce pevný základ naděje. Nebyla to náhoda, že evangelizátoři těchto národů, Cyril a Metoděj, jsou patrony

Evropy spolu se svatým Benediktem. „Láska Kristova je naší silou“: to bylo motto cesty, potvrzení, ze kterého zaznívá jako ozvěna víra tolika hrdiných svědků z dávné i nedávné minulosti, myslím především na minulé století, ale především to má tlumočit jistotu dnešních křesťanů. Ano, naše síla je v lásce ke Kristu! Je to síla, která inspiruje a oživuje ty pravé revoluce, mírumilovné a osvobozující, a která nás podpirá v okamžicích krizí, protože nám dovoluje povznést se, když nám hrozí, že svoboda namáhavě vydoby-

„Láska Kristova je naší silou“

tá zmaří sebe samu, svou vlastní pravdu.

Srdečné přijetí

Setkal jsem se se srdečným přijetím. Prezident republiky, kterému znovu vyjadřuji svou vděčnost, chtěl být přítomen všem různým momentům a přijal mě s mými spolupracovníky ve své rezidenci, historickém hradu hlavního města, s velkou srdečností. Celá biskupská konference a zvláště kardinál pražský arcibiskup a biskup brněnský mi dali pocítit velkou vřelost a hluboké pouto, které spoju-

je české katolické společenství s Petrovým nástupcem. Děkuji také za důkladnou přípravu liturgických slavností. Jsem vděčen civilním a vojenským složkám a těm, kteří nejrůznějšími způsoby spolupracovali na dobrém výsledku mé návštěvy.

Poselství od Pražského Jezulátka

Kristova láska se nejdříve zjevila ve tváři Dítěte. Sotva jsem přijel do Prahy, moje první cesta vedla do kostela Panny Marie Vítězné, kde se uctívá Ježíšek známý jako „Pražské Jezulátko“. Tato soška připomíná tajemství vtěleného Boha, „Boha blízkého“, základ naší naděje. Před „Pražským Jezulátkem“ jsem prosil za všechny děti, za rodiče a za budoucnost rodiny. Právě vítězství, které si vyprošujeme od Marie, je vítězství lásky a života v rodině a ve společnosti!

V majestátním areálu dějin i společnosti

Pražský hrad, jedinečný jak z historického, tak architektonického hlediska, probouzí další obecnější zamyšlení: obsahuje ve svém rozlehlém areálu mnoho památníků, prostředí a institucí, aby představoval takřka polis, ve které spolu v harmonii žijí katedrála a palác, náměstí i zahrada. Tak přímo v kontextu se mohla moje návštěva týkat civilního i náboženského prostředí, nikoliv jako protilehlých, nýbrž existujících v harmonickém a důstojném sousedství. Když jsem se tedy obrátil k civilním složkám a diplomatickému sboru, chtěl jsem připomenout nezrušitelné pouto, které má vždy panovat mezi svobodou a pravdou. Není třeba se bát pravdy, protože ona je přítelem člověka a jeho svobody; ano, jen v upřímném hledání pravdy, dobra a krásy můžeme opravdu nabídnout budoucnost dnešní mládeži a ge-

Pokračování na str. 12

Po prosebné nověně, kterou jsme se připravovali na návštěvu Svatého otce Benedikta XVI. a vyprošovali Boží pomoc a požehnání jak pro něho, tak pro Církev v našich zemích, měl by nyní následovat děkovný oktáv, ve kterém bychom vzdávali díky za velké a nezasloužené milosti tohoto Božího daru a vyprošovali si, aby tím nejvyšším Pastýřem v tak hojně míře zasévané nacházelo půdu dobrou a úrodnou a přineslo užitek mnohonásobný. Opravdová vděčnost vůči Bohu není něco, co by potřeboval náš Pán, ale potřebujeme ji především my sami, protože ona nás disponuje k tomu, abychom si uvědomovali svou vlastní nemožnost, svou oddanost nebeskému Otci a na základě hlubokého ocenění všech jeho nezasloužených darů mobilizovali své duchovní síly k jejich co nejlepšímu využití k jeho oslavě i svému duchovnímu prospěchu.

Tím, že k nám Pán poslal svého osobního Zástupce zde na zemi, prokázal nám neobyčejnou přízeň. Odměřil nám k tomu přesně i to nejpříhodnější počasí, aby nám tak ukázal, jak mu na této návštěvě českého malého, ale stále žijícího Božího stáda záleží. V prvé řadě chtěl obnovit a posílit naši

hrdost na našeho současného Svatého otce, kterého obdařil pro tuto těžkou dobu dějin Církve i světa neobyčejnými dary. Viděli jsme ho tři dni zblízka při jeho vpravdě apoštolské a pastorační práci. Stačí se podívat na jeho kaž-

Editorial

dodenní doslova nabitý program a musíme uznat, že sotva najdeme osobnost, která by se ve věku dvaosmdesáti let vyznačovala takovou vytrvalou aktivitou při plné duševní i tělesné svěžesti. V žádném z jeho tak četných vystoupení na něm nebyla zjevná únava. Je to udivující výkonnost. Musíme si však uvědomit, že vitalita tohoto nestárnoucího mladíka, které jsme byli svědky v naší vlasti, je ve skutečnosti jen jeden výsek z jeho permanentní aktivity, ve které se prakticky vůbec nezastaví. Jeho každodenní program je trvale doslova nabitý, jako by si vzal k srdci výzvu svatého Jana Boska: „Odpčineme si až v nebi.“ Novinářku zajímalo, jakou bere apanáž. Kdyby byla jakkoliv vysoká, k čemu by mu byla, když k jejímu využití v jeho každodenním programu není prakticky místa. Svůj krátký letní odpočinek neprožívá někde na jachtě

u Kanárských ostrovů, ale v klidném horském prostředí ve skromných podmínkách a i ten čas vyplňuje prací na svých knihách. Nemáme pro tuto neúnavnou aktivitu jiné vysvětlení než Boží dar a mimořádnou pomoc, za kterou musíme stále vzdávat díky nejen slovy, ale v prvé řadě tím, že budeme vytrvale následovat svého nejvyššího pastýře svou vlastní horlivostí pro Boží království.

Papež se u nás jako všude netekával jen s katolíky, ale se všemi osobami dobré vůle. I u nás je ještě na odpovědných místech řada lidí, kteří dokážou ocenit autoritu, jakou tato osobnost představuje pro celý svět. Vzácnou názorovou shodu s papežem v zásadních otázkách, které se týkají přítomnosti a budoucnosti lidstva, jakou projevil prezident Václav Klaus, je jistě možno posuzovat různě, ale je to zvláštní, že právě ze strany katolického intelektuála se za to dočkal kritiky.

„Jindy ateistické Česko prožilo intenzivní náboženský víkend,“ napsaly Lidové noviny. Jsme sice malé stáde, a k tomu nikoliv zcela stejnorodé, ale přece se ve svém ateistickém prostředí ještě neztrácíme. Něco

Pokračování na str. 13

Cesta moudrosti

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

**Jak těžké je vejít těm,
kdo spoléhají na bohatství!**

Chceš-li patřit mezi ty, kteří nepřestávají upřímně hledat skutečnou pravdu a smysl života, začni dnes tím, že se zaposloucháš do slov svatého Pavla. Příběh, jehož budeš pak svědkem, tě přesvědčí, jak jsou pravdivá: *Slovo Boží je plné života a síly, on vidí všechno jako odkryté. Pros Ducha Svatého spolu se Žalmistou: Nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme moudrosti srdce.*⁽¹⁾

Ježíš již byl na odchodu, když k němu na poslední chvíli přibíhá mladý muž. Je zřejmé, že mu velmi záleží na tomto setkání, a dává nepokrytě najevo, že si Pána váží více než kdokoliv jiný, když před ním dokonce s úctou pokleká. Kež tě takový příklad trvale pobízí, abys často spěchal za Pánem, vzdal mu božskou poctu a ptal se na to, co je pro tebe podstatné: *Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl život věčný?*

Tou první a nevyhnutelnou podmínkou jsou a zůstanou věčně platná Boží příkázání. Jak moudře stanovil Bůh tato pravidla, která i dnes jsou *ostřejší než meč a pronášejí soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami!* Toto Boží slovo nikdy nezastará a musíš počítat s tím, že na jeho základě budeš jednou skládat účty před Tím, který *všechno vidí jako nahé a odkryté.*

Mládenec, který přišel za Pánem, nebere Boží příkázání na lehkou váhu a od dětství je věrně zachovává. Ale jeho srdce mu napovídá, aby se s tím nespokojil. Velkorysé srdce Boha neodměřuje, ani s ním nesmlouvá. Taková ochota a připravenost Ježíše těší. Na ty, kteří jsou ochotni velkodušně vykročit i za hranice svých nezbytných povinností, pohlíží Pán s opravdovou láskou. Zasloužíš si také tento jeho laskavý pohled?

Jaká bude Ježíšova rada a doporučení? Není bezpečnější cesty k blaženosti věčného života než následovat Ježíše. Ale ten, kdo chce jít za ním, musí být nejdříve zcela svobodný: *„Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým.“* Nebude to žádná ztráta, bude to jen výměna za bezpečnější a mnohem dražocennější *poklad v nebi.* Ten nezatěžuje starostmi ani obavami, naopak, obohacuje radostí, jakou tvá štedrost přináší strádajícím. *„Pak přijď a následuj mě.“*

Co je cennějšího než čest, že můžeš stále pobývat ve společnosti Pána? Není sám

Ježíš pokladem nad poklady? Ale rozhodnutí překročit práh od závislosti ke svobodě nemusí být lehké. Ježíšova rada se může jevit jako překvapivě radikální. Kdo bude mít dosti odhodlání, aby ji přijal?

Mládenec, který vzbuzoval tolik nadějí, pojednou nápadně **zesmutněl.** Odchází od Ježíše tak, jak odešla náhle jeho počáteční dobrá vůle. Jeho původní velkodušnost však nebyla bezvýhradná a ryzí. Jsou tu pozemské věci, kterých si cení více než Ježíšovy nabídky. *Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům... k jednomu přilne a druhým pohrdne.*⁽²⁾ Jeho místo v zástupu zůstane nejen prázdné, ale i varující: *Jak těžké je vejít těm, kteří spoléhají na bohatství!*

Je-li však bohatství tak velkou překážkou pro vstup do Božího království, *kdo tedy může být spasen?* Není to jen množství majetku, co ohrožuje člověka, ale míra, jakou jeho srdce lpí na jmění. Touha po majetku, která se zdá být lidsky neodolatelná, může být překonána: *Vždyť u Boha je možné všechno.* S Boží milostí může i ten, kdo vlastní mnoho majetku, žít se srdcem zcela svobodným, *když se nepýšní a neskládá své naděje do nejistého bohatství, ale v Boha*⁽³⁾. Bohatství může být nejen velkým pokušením, ale také příležitostí, jak *bohatnout v dobrých skutecích štedrosti a dobročinnosti*⁽⁴⁾. Čím více je tvých statků, tím více pros svého Pána, aby tvé srdce nelnulo k nim, ale k němu. *Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.*⁽⁵⁾ Budeš-li hledat u Pána svou radost, která nepomíjí, pochopíš, že jsi pouze správcem prostředků a že nejsi vůbec víc než druhý jen proto, že máš více.

Ti, které tu vidíš v Ježíšově družině, již před léty *opustili všechno a šli za ním.* Ukazují ti opravdu názorně, jak je u Boha možné i to, co není možné u lidí: na první pohled spatřili v Pánu poklad nad poklady, a proto pro něho *opustili všechno.* Zeptej se jich, tak jak se jich zeptal Pán: *„Měli jste v něčem nedostatek?“*⁽⁶⁾ Co ti odpoví? *„Neměli!“*⁽⁷⁾

Využij dnešního setkání s Ježíšem, abys s jeho pomocí našel správný vztah ke svému majetku. On ví, co je u lidí nemožné, ale u něho možné. Dříve než se ho zeptáš: *„Co mám dělat?“*, vypros si milost, aby ti dal *dojít k moudrosti srdce*⁽⁸⁾. Pak tě jeho slova nenaplní zármutkem, ale budeš se *radovat a jásat po celý život*⁽⁹⁾, že jsi i navzdory pronásledování *dostal stokrát více.*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 90; ⁽²⁾ Mt 6,24; ⁽³⁾ 1 Tim 6,17;

⁽⁴⁾ srov. tam. 6,18; ⁽⁵⁾ Mt 6,21; ⁽⁶⁾ Lk 22,35;

⁽⁷⁾ tamt.; ⁽⁸⁾ resp. žalm 90; ⁽⁹⁾ tamt.

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 7,7-11

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal. Ji jsem dal přednost před žezly a trůny a bohatství ve srovnání s ní jsem pokládal za nic. Nesrovnával jsem s ní neocenitelný drahý kámen, protože všechno zlato je vzhledem k ní jen troška pisku a za bláto lze počítat vedle ní stříbro.

Miloval jsem ji nad zdraví a krásu, chtěl jsem ji mít raději než denní světlo, poněvadž nehasne její záře. Spolu s ní se mi dostalo všechno dobra a skrze ni nespočetného bohatství.

2. čtení – Žid 4,12-13

Boží slovo je plné života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku a pronáší soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před Bohem mohl ukrýt, před jeho očima je všechno nahé a odkryté a jemu se budeme zodpovídat.

Evangelium – Mk 10,17-30

Když se Ježíš vydával na cestu, přiběhl nějaký člověk, poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“

Ježíš mu odpověděl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš příkázání: ‚Nezabiješ, nezcižolíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!‘“

On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí.“ Ježíš na něho pohleděl s láskou a řekl mu: „Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“ On pro to slovo zesmutněl a odešel zaroucen, protože měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: „Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ Učedníci užasli nad jeho slovy. Ježíš jim však znovu řekl: „Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“

Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: „Kdo tedy může být spasen?“

Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno.“

Tu mu řekl Petr: „My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“

Ježíš odpověděl: „Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný.“

Více než aktuální jsou události, které ukazují moc růžence v beznadějných situacích. Nesmírný počet lidí na celém světě hledí s obavami vstříc budoucnosti a žije ve strachu z islámského terorismu. My křesťané chceme vzít do rukou růženec. Před více než čtyřmi sty lety dosáhly sepjaté ruce vítězství nad islámem a stejně tak i dnes můžeme vyjít vítězně z gigantického duchovního boje jen zbraněmi víry a modlitby, s Marií a pod její ochranou. Tomu nás učí vítězná námořní bitva u Lepanta, osvobození Vídně od Turků či osvobození Rakouska z ruské okupace i dvě vítězství revoluce modlitby na Filipínách.

Vítězství u Lepanta

Za pontifikátu papeže Pia V. (1566–1572), dominikána, který byl velkým prosebníkem a asketou, došlo k události, která měla velký význam pro Církev na celém Západě: k námořní bitvě u Lepanta mezi vojsky Svaté ligy a Turky. V mnoha chrámech zasvěcených Panně Marii můžeme spatřit obrazy, které znázorňují tuto událost. Západ, který byl tehdy politicky rozdělen, byl ohrožován Turky, kteří si chtěli svou politickou, vojenskou mocí a také svou vírou podrobit Evropu.

Turecká flotila již ovládla některé řecké ostrovy a sultán měl v plánu podrobit si celé Středomoří, nejdříve Maltu, pak Sicílii a nakonec Neapol. Pius V. neúnavně usiloval sjednotit křesťanské vojevůdce, kteří válčili mezi sebou, a tak by sotva byli schopni čelit turecké přesile. Nakonec bylo velení spojených armád svěřeno mladému a skvělému admirálovi Juanu de Austria. Pius V. současně vyzval celé křesťanství, aby ho následovalo a modlilo se růženec, aby křesťanství v této překerní situaci získalo s pomocí Panny Marie rozhodující vítězství. Vypráví se, že Svatý otec dal rozdávat růženec vojákům. Admirál Andrea Doria měl s sebou

Záchrana je v růženci

Celé národy byly zachráněny díky modlitbě svatého růžence

„Velkou moc má armáda, která spíše než meč drží v ruce růženec.“ (Papež Pius XI.)

na jedné lodi kopii vzácného obrazu Panny Marie Guadalupské. K rozhodující bitvě došlo 7. říj-

Bitva u Lepanta (dobová kresba)

na 1571. Střetlo se v ní na 500 lodí, na kterých bylo 170 000 mužů. Očití svědkové vyprávějí, že na mnoha lodích byly vztyčeny kříže a Jan Rakouský jako první poklekl před křížem a prosil Boha o pomoc a všichni vojáci následovali jeho příkladu. Byly to velmi dojemné okamžiky. Během několika hodin bylo potopeno 115 tureckých galér a 12 000 křesťanských otroků, kteří sloužili na lodích jako veslaři, bylo osvobozeno. Turecká flotila až

do té doby nepřemožitelná byla poražena a Evropa byla zachráněna před islámem. Když papež Pius V. obdržel zprávu o tomto vítězství, nebyl tím nijak překvapen. Traduje se, že v hodinu vítězství papež náhle přerušil svůj rozhovor se svým pokladníkem, otevřel okno a řekl se slzami v očích: „V této hodině získala křesťanská flotila vítězství nad Turky. Poděkujme našemu Pánu!“ Rozhodl, že první neděle v říjnu se má oslavovat jako svátek Panny Marie Vítězné. Jeho nástupce papež Řehoř XIII. ustanovil svátek Panny Marie Růžencové.

S Marií zvítězíme nad mnohem silnější armádou

I když Turci utrpěli velkou porážku, dobytelský duch zůstal u nich silný. Francouzský „Král Slunce“ politickou dohodou zaměřenou proti Rakousku nabídl Turkům možnost k novým válečným výbojům. Velmi brzy se dala turecká armáda na pochod do Evropy, podrobila si část Balkánu, obsadila Ma-

darsko a ocitla se u bran Vídně. Ve vyhlášení války Turky císaři Leopoldovi stojí: „Vezme ti tvoje malé království a vyhladíme jeho obyvatele z povrchu země.“

Evropa byla znovu ohrožena! Kdyby Turci dobyli Vídeň, velmi snadno by padl celý křesťanský Západ do turecké moci. Převaha tureckých vojáků a jejich brutálnost nedávaly mnoho nadějí. Proti 160 000 mužům tureckého vojska stálo jen 12 000 křesťanských vojáků. Více než desetinásobnou přesilu neměli naději porazit. Císař vyzval v této beznadějně situaci ke čtyřicetihod-

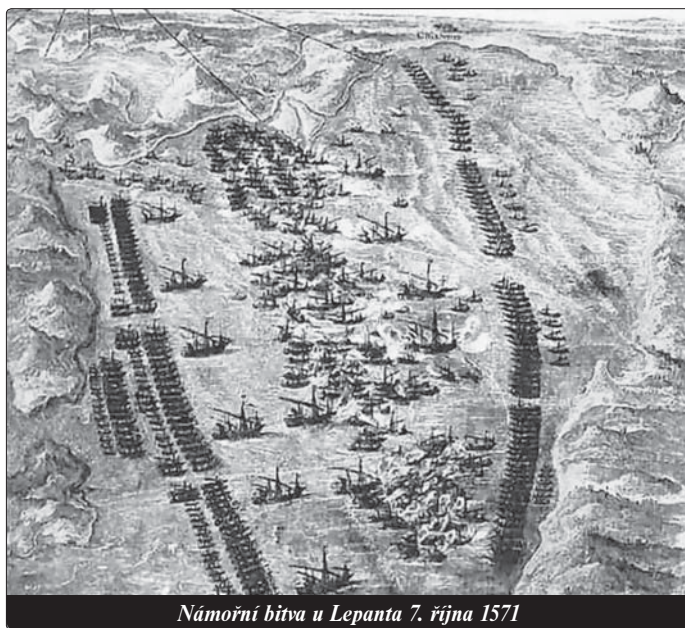

Polský král Jan Sobieski

dinovým modlitbám ve všech chrámech. Účastnil se jich sám se svým dvorem, protože si byl vědom, že jen Bůh může dosáhnout, aby Evropa zůstala křesťanskou.

Polský král Jan Sobieski nabídl císaři svou pomoc a sám vykonal pouť do národní polské svatyně v Čenstochové. Tam položil svou šavli k nohám Panny Marie, Královny Polska, a svěřil se do její ochrany. Na pomoc mu přišlo Bavorsko, Savojsko a Anglie. Nakonec měla křesťanská armáda 60 000 mužů, ale také turecké síly vzrostly na 260 000. Císař povolal na pomoc kapucína Marka z Aviana, který mu již dříve dával osvícené rady.

P. Marek z Aviana dorazil 8. září 1683 o svátku Narození Panny Marie a slavil pro vojáky mši svatou. Král Jan Sobieski

Námořní bitva u Lepanta 7. října 1571

MARIA OCHRÁNKYNĚ SAN SALVADORU

Socha Panny Marie Míru v San Miguel v Salvadoru představuje Matku Boží s Ježíškem v náručí, který drží olivovou ratolest. Socha byla r. 1682 nalezena na pláži v bedně, kterou nebylo možno otevřít, dokud nebyla odnesena do farního kostela, nyní katedrály svatého Michaela.

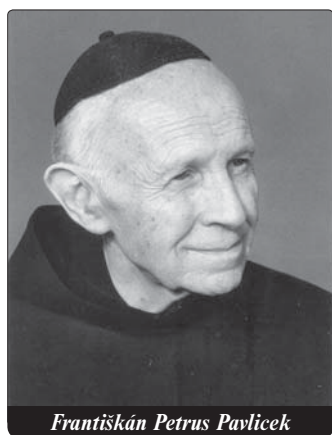
O více než 100 let později překvapil obyvatele výbuch sopky Chaparrastico. Věřící vzali sochu a postavili ji před portál katedrály. Láva se otočila a v podobě palmy tekla jiným směrem mimo město.

Na památku této zázračné ochrany drží socha olivovou ratolest jako strážkyně míru. Při podpisu mírové dohody mezi obyvateli San Miguel a Monula byla socha svědkem této události.

21. listopadu 1921 byla socha Matky Boží za přítomnosti prezidenta republiky a mnoha biskupů slavnostně korunována. V roce 1953 jí byla zasvěcena nová svatyně a 23. listopadu 1966 byla prohlášena za patronku a ochránkyni Salvadoru.

Rumunsko, Bulharsko, Československo, Polsko, Východní Německo a část Rakouska. I přesto, že Hitler obsadil Rakousko 13. března 1938 a že 28. března 1945 sem vstoupila ruská armáda, mohla země nakonec získat zpět svobodu. Národ připisuje toto vítězství nad komunistickou okupací modlitbě růžence a prostému františkánovi jménem Petrus Pavlicek. P. Petrus byl velmi zaujat fatimským poselstvím, které po-

Františkán Petrus Pavlicek

znal během druhé světové války ve vězení. Pochopil, jaký význam má růžencová modlitba pro mír na světě a jak politická rozhodnutí závisí spíše od modlitby národa než od rozhodnutí samotných politiků. S tímto přesvědčením založil v roce 1947 křížové tažení růžence, jehož členové se zavázali, že se budou modlit za svobodu Rakouska a za mír v duchu fatimského poselství. Přidali se k němu i dva rakouští kancléři Figl a Raab. Nejenže se osobně účastnili posebných růžencových procesí, ale také se spolu s nimi modlili. Ministr Molotov prohlásil ještě v prosinci 1954 rakouskému ministru zahraničí Figlovi, že nejsou žádné vyhlídky na uzavření politické dohody. L. Figl tehdy řekl P. Pavlickovi: „Teď nám zbývá jen modlitba.“

Již 2. února 1947 se P. Pavlicek modlil v Mariazell před zázračným obrazem Panny Marie za svobodu své vlasti. Jako od-

o tom napsal své choti: „P. Marek mi požehnal. Všichni jsme z jeho rukou přijali svaté přijímání... Měl jedinečné kázání a uložil nám, abychom měli plnou důvěru v Boha. Na naši jednomyslnou kladnou odpověď nám poručil opakovat několikrát slova: „Ježíši, Maria!“ Je to opravdu muž Boží.“

12. září došlo k rozhodující bitvě. Císař Leopold svěřil každému prvnímu oddílu svých regimentů prapor s obrazem Neposkvrněné. P. Marek slavil časně ráno na Kahlenbergu mši svatou a ministroval mu král Jan, který obětoval jako první svůj život za vítězství. Křesťanská vojska pak zaútočila na tábor nepřátel s válečným pokřikem: „Maria, čistá Panno!“ Důvěra v pomoc Panny Marie zázračně zmnožila jejich odvahu. Navíc P. Marek vykročil s křížem v rukou, žehnal všem a dodával odvahy především těm, kteří byli vystaveni největšímu nebezpečí. První úspěch vyvolal u muslimů takovou paniku, že se i přes početní převahu dali i s obávaným vojevůdcem Karou Mustafou na útěk a zanechali po sobě na místě 15 000 stanů. Evropa byla podruhé zachráněna před tureckou hrozbou s evidentní pomocí Panny Marie. Polský král to vyjádřil veřejně, když ho chtěl kázat při děkovné mši svaté vyznamenat za jeho zásluhy. Král ho však přerušil, poklekl před obrazem Panny Marie, složil k němu svůj meč a zvolal před celým shromážděním: „Ona je vítěz!“

Papež Inocenc XI. na znamení vděčnosti prohlásil 12. září jako den vítězství za svátek Jména Panny Marie.

Rakousko je svobodné

Na zasedání v Berlíně prohlásil troufale sovětský ministr zahraničí Molotov: „To, co Rusové jednou obsadili, to nikdy nevrátí!“ Oběti této svévo- le měly být všechny země, které obsadila Rudá armáda během druhé světové války: Maďarsko,

pověď ucítil ve svém nitru: „Dělejte to, co vám říkám, a budete mít mír!“ P. Petrus to pochopil a začal přesvědčovat věřící, aby se modlili růžencem na ten úmysl v duchu fatimského poselství. Tak začalo růžencové křížové tažení.

Po 354 neúspěšných jednáních a po deseti letech modliteb došlo k nečekanému obratu. V neděli 15. května 1955 ministři zahraničí USA, Francie, Anglie, SSSR a ministr zahraničí Figl podepsali v Belvederu vytoženou smlouvu: „S poděkováním Všemohoucímu připojme svůj podpis a s radostí zvolíme: Rakousko je svobodné!“ To byl Figlův komentář k této velké události rakouských dějin.

Sekretář kancléře Raaba dr. Prantner vypráví: „Kancelář vzal v kůži vázaný diář a otevřel ho na stránce z dubna 1955, tedy v době, kdy rakouská delegace jednala v Moskvě. V diáři byla poznámka: „Dnes je fatimský den (13.) a Rusi se zatvrdili. Střelnou modlitbu k Panně Marii! Ona by měla pomoci rakouskému lidu.“ Kancelář poznamenal: „Vidíš, Prantnere, byla to Madona, která pomohla získat smlouvu!“ Nejen věřící lid, ale i samotní politici byli překvapeni takovým vývojem události, který byl odpovědí na modlitbu růžence statisíců osob.

Během děkovné bohoslužby růžencového křížového tažení prohlásil ministr Figl: „My všichni, kteří jsme zde shromážděni, kteří se s pokorou, ale také s hrdostí hlásíme k praktikujícím katolíkům: před osmi lety jsme byli jen malá skupina spojená k denní modlitbě za mír v Rakousku. V roce 1955 nás bylo již 500 000. Přijal jsem rád toto pozvání. Osm let jsme se modlili bolestný růžencem a prosili nebe, aby nám darovalo svobodu a nezávislost. Naše modlitba byla vyslyšena. Dnes se můžeme s radostí v srdci modlit slavný růžencem a děkovat nebi, že naše naléhavé prosby byly vyslyšeny a že můžeme být znovu

► tím, čím jsme bývali: svobodným národem!“

Dvě pokojné revoluce

V tisku se hovořilo o pádu diktátorského Marcosova režimu na Filipínách, ale málo se hovořilo o jeho pozadí. Nebyla to náhoda, že mu předcházela mariánský rok 1985, který si biskupové vyžádali v Římě jako rok obrácení, smíření a pokání, po kterém následovala „růžencová revoluce“.

Všechno začalo v únoru 1986, když se tisíce osob s růžencem v ruce postavily proti vojenské diktatuře. V průběhu čtyř dnů se tři až čtyři miliony filipínských obyvatel ve dne v noci modlily na ulicích v Manile růžencem a slavily mše svaté. Vojsko mělo lid rozehnat, ale věřící šli proti obrněným vozům s růžencem v ruce, modlili se a zpívali. „Nikdy předtím se nemodlilo v Manile tolik růženců jako ony čtyři dny,“ dosvědčil jeden mladý jezuita. Byl vysvěcen na kněze druhý den revoluce a slavil svou první mši svatou mezi obrněnými vozidly před zástupy věřících. Mnozí vojáci, když obdrželi květiny na znamení bratrství, sestoupili ze svých válečných prostředků a přidali se k modlitbě růžence. Nebylo třeba oplakávat mrtvé. Marcos byl nucen se vzdát. Byl to svátek Panny Marie Vítězné.

Podobně tomu bylo při druhé revoluci o patnáct let později. Zkorumpovaný prezident Filipín byl sesazen a modlitba růžence zažehnala nebezpečí občanské války. V bouřlivém zasedání filipínského senátu, který přenášela televize, prezidenta Josefa Estrada, současně herce a playboye, zapleteného do mnoha afér, podporily hlasy senátorů.

Kardinál Sin, manilský arcibiskup, se obrátil 16. ledna na věřící s výzvou, aby přišli do svatyně Panny Marie Královny míru a aby zde setrvali v modlitbě až do prezidentova pádu. Krátce po půlnoci sloužil mši svatou. Lidé se sešli v tisících s růžencem v ruce do svatyně, která byla

Léo Moulin, belgický profesor dějin, ač sám ateista, adresoval nám katolíkům velmi závažné věty (přibližný překlad do češtiny):

„Poslouchejte toho starého nevěrce, který ví, co říká: Mistrovská protikřesťanská propaganda dokázala vytvořit u křesťanů, zvláště u katolíků, špatné svědomí, ne-li přímo pocit hanby, kvůli vlastní minulosti. Ustavičnou propagandistickou masáží se vás podařilo přesvědčit, že jste odpovědní téměř za všechno zlo na světě. Byli jste zparalyzováni do postoje masochistické sebekritiky, aby se tak neutralizovala kritika těch, kteří zaujali vaše místo. Dovolili jste, aby za všechno, i za to, co je vylhané a nikdy se nestalo, obviňovali vás. Nebylo v dějinách problému, zločinu nebo utrpení, které by vám nepřipsali. A vy, neznající svou minulost, jste tomu začali věřit, a dokonce svým odpůrcům pomáhat v této činnosti, zatímco já, agnostik, ale zároveň historik, ve snaze být vždycky objektivní, vám říkám, že se tomu máte postavit ve jménu pravdy.“

postavena na místě, kde se před 15 lety lid postavil proti obrněným vozům diktátora Marcose. Zástup den ze dne rostl a 19. ledna dosáhl počtu dvou milionů. Tentýž den se četní kněží, seminaristé, řeholnice a studenti Univerzity svatého Tomáše v procesí s obrazem Panny Marie Růžencové odebrali ke svatyni a setrvali zde v modlitbě a zpěvu. Když vojenské helikoptéry létaly nad davem, lidé se modlili ještě hlasitěji. V pátek odpoledne, v den umučení našeho Pána, přistála jedna helikoptéra v blízkosti svatyně a deset minut nato bylo oznámeno, že velká část nejvyšších armádních velitelů vypořádala prezidentovi poslušnost a přidala se k lidu, vrchní velitel ozbrojených sil spolu se svými

generály přišel na náměstí k soše Panny Marie Královny míru a prohlásil prezidenta za sesazeného. Radost lidu byla nesmírná. V pět hodin slavil kardinál děkovnou mši svatou.

Kardinál napsal pastýřský list z 24. ledna 2001: Jak se uskutečnila druhá pokojná revoluce? Na to je jen jedna odpověď: Díky milosti Boží. Obě pokojné revoluce nás učí, že Pán vyslyší naše prosby, aby byla zachována lidská důstojnost, a naše země ozdraví, když se my jakožto Boží lid na něho obrátíme s prosbami a v pokání. Modlitba důvěry je silnější než zbraně. Více než vojenské plány platí pokání a oběti. Tichá energie lidu, který se modlí v nočním bdění, je větší než vojenská síla.

Podle www.SuperEva.it

ZACHRÁNKYNĚ CHORVATSKA

Mariánská úcta v Chorvatsku má dávno a hluboké kořeny. Evangelizace Chorvatska začala již za vlády císaře Heraklita (610–641) a za papeže Jana VI., kteří přinesli chorvatskému lidu Ježíše a lásku k Marii. Král Zvonimir I. (1075–1089) zasvětil katedrálu královského dvora Panně Marii a světil celý národ nebeské Královně s přáním, aby se Maria stala a vždy zůstala Královnou Chorvatska. Právě zde se pak zastavilo šíření osmanské říše v 15. až 18. století.

Mezi 7. a 14. srpem 1715 zaútočilo 60 000 osmanských bojovníků ve slavné bitvě u města Sinje, které bránil malý oddíl 700 Chorvatů. Ráno 14. srpna v předvečer svátku Nanebevzetí Panny Marie začali Turci palbu ze všech stran. Bitva trvala již několik hodin, když se náhle na hradbách pevnosti Sinj zjevila světlem ozářená postava Ženy. Osmanské tlupy zachvátila panika, daly se na útěk a už nikdy nevstoupily do Chorvatska. Říká se, že v Chorvatsku je 222 mariánských svatyní.

Podle *Minuta s Marií*

Nedávno jsem slyšel jednu starší paní vyprávět o době nacistické nadvlády. Bylo jí tehdy 17 a její přítelkyně ji zvaly na vystoupení, kde mluvil Hitler: „To musíš zažít, něco takového jsi ještě neviděla!“

Šla s přítelkyněmi a měla možnost stát docela blízko řečnického pultu. Masy byly strženy Hitlerovým vystoupením. Stále znovu se ozýval aplaus. Ale mladá žena viděla Hitlerovi do očí a zachvátila ji úzkost. „Nestrhne Hitler svět do propasti?“ Na-

padlo jí. Když pak po vystoupení mluvila s přítelkyněmi a řekla jim: „V očích toho muže jsem viděla jen chlad a nenávisť,“ s pohoršením se od ní odvrátily.

Již tehdy někteří lidé věřili, nebo to instinktivně cítili, že Hitler je posedlý ďáblem nebo je s ním nějakým tajemným způsobem ve spojení. I dnes mnozí zastávají tento názor. Peter Seewald rozmouval jednou s kardinálem Ratzingerem o této otázce a ten mu řekl: „Hitler byl na jedné straně démonická postava... Existují věrohodné zprávy od očitých svědků, že měl určitý druh démonických setkání a jednou otřesen prohlásil: – Zase byl zde.“ Pro Benedikta XVI., který má zvláštní dar rozlišování, byl Hitler postavou, která utkvěla hluboko v démonické oblasti.

Od té doby, co se zabývám hitlerovským Německem, nedá mi tato otázka pokoj. Proč by-

Nepřítel číslo 1

O ďáblu je řeč na mnoha místech: v blackmetalových písničkách, ve zprávách o okultních praktikách, nikoliv však ve vážných debatách nebo v kostele.

lo tak málo lidí, kteří prohlédli ďábelský charakter tohoto muže, a to i v církevních kruzích?

V očích Hitlera ležel chlad. To mi připomnělo názor mnoha dřívějších teologů, že ďábel má sídlo vysoko na severu, proto z něho vychází hrozný chlad. Napadlo mě také v mé pastorační péči, že si lidé, které obtěžuje ďábel, stěžují na strašný chlad.

Chlad vychází z každého člověka, který ve svém životě neuznává Boha a nemiluje ho. Chlad čiší z průmyslově technické kultury, zbavené duše a svědomí, z jejích betonových a ocelových staveb konzumních chrámů. Chlad vychází z globálního panství elektronických médií, z homosexuálních akcí, z mužů a žen v bílém, kteří usmrcují nenarozené děti. Chlad vychází i z průmyslově vedených jatek a masových porážek. Chlad a hrůza jde ze státu, který chrání nemravnost a nestydatost. Chlad vychází z praktik ovládnutí mas a z centralizace politické a finanční moci.

Před sedmdesáti lety předpověděl kulturní filozof Friedrich Wilhelm Foerster světu: „Člověk, který se zbavil Boha, klesne na úroveň zvířete v masové organizaci, kolektivní tendence se zvrhne do obřích technik na uspokojování nejhrubších pudů; osobní život bude pokládán za velezradu na duchu organizace.“

V poznámkových sešitech, které po sobě zanechal Friedrich Nietzsche, který hlásal smrt Boha, najdeme větu: „Bůh je odstraněn, ale ďábel nikoliv!“ To zcela souhlasí s výsledky průzkumu, podle kterého mnohem více lidí věří v ďábla než v Boha, především mezi mládeží. Odkud to pochází? Přítomnost zla, třeba třípytlivá, ale neuchopitelná, je

pro člověka citelnější, viditelnější a více vzrušující než přítomnost posvátna.

Ze zla vychází tajemná fascinace, kovový chlad a pocit okouzlení. Je v něm cynismus, pýcha, výsměch a pohrdání. Při pohledu, jak je ničeno křesťanství, radil Nietzsche svým přívržencům: „Zabíjet se dá nikoliv slovy, ale výsměchem.“

Není tématu, které by masmédiá moderní sekularizované společnosti přivádělo k větším protestům a pohoršení, než když Církev mluví zcela zřetelně o působení zlého ducha. Dlouho nezapomenu na to, jak strašný ohlas vyvolal papež Pavel VI., když jednou v roce 1972 v pohnuté době dějin Církve důrazně hovořil o skutečnosti a nebezpečí ďábla.

Papež, který si neliboval v mysticismu, řekl: „Skutečnost zla nespočívá v pouhém nedostatku dobra, ale je to moc, která působí, je zvrácená a všechno obrací naruby. Je to strašná, tajemná skutečnost, která probouzí hrůzu. Kdo se zdráhá tuto skutečnost uznat, opouští půdu biblické a církevní nauky... Démon je nepřítel číslo 1, je to pokušitel par excellence. My víme, že tato temná a svádějící bytost skutečně existuje a vykonává

svůj vliv. Je to lstivý ničitel morální rovnováhy lidí, potměšilý svůdce, který zná způsoby, jak do nás vniknout (smysly, fantazií, žádostivostí, utopickou logikou anebo nezřízenými sociálními kontakty), aby tak šířil své bludy...“

Pavel VI. si tehdy stěžoval, že v současné teologii schází vědomí o skutečnosti zla, což bychom mohli označit za zaslíbenost. Řekl: „Bylo by velmi zapotřebí, aby se katolická nauka o ďáblu a o jeho vlivu, který může uplatnit, znovu studovala, což se dnes bohužel vůbec neděje.“ Tato slova platí dodnes. Jeden rok před svou smrtí vrátil se Pavel VI. ještě jednou k tomuto tématu při generální audienci, protože právě za jeho pontifikátu se ďábelská síla zla zvláštním způsobem projevila: „Není divu, že naše společnost pomalu, ale jistě opouští rovinu pravého lidství... Písmo svaté nás trpce varuje, že celý svět – pojatý zde v negativním smyslu – je ovlá-

dán zlem.“ Tato slova pronesl před 35 lety k ohroženému světu, ale nikdo je nechtěl slyšet. Uslyšíme je dnes?

Velký teolog Hans Urs von Balthasar jednou řekl: „Poslední slovo budou mít svatí.“ Měl tím na mysli, že svatí jsou spolehlivými svědky autentického učení Církve. Nenajdeme v celých církevních dějinách jediného světce, který by nebyl konfrontován s ďáblem. Vzpomeňme na sv. faráře arského. Můžeme říct: Čím je člověk blíže Kristu, čím více je jeho život naplněn milostí, tím je citlivější a vnímavější pro ohrožující skutečnost zla v našem světě. Je to hřích a především lež, co nás činí slepými ke všemu ďábelskému v tomto světě. Neboť lež zbavuje vnitřního člověka jistoty a vzdaluje ho od pravdy: od živoucího Ježíše Krista.

V nejnovějším průzkumu provedeném v Německu se tvrdí, že člověk lže v průměru každých osm minut. Nemůžeme si to nijak ověřit. Můžeme však den co den zažít: My lidé – mám tím na mysli nás křesťany – bereme lež na strašně lehkou váhu. Přitom nám Duch Svatý říká, že vnitřního člověka nic tak neznetvořuje a nedegraduje jako lež a zlehčování lži.

Kdo lže, kdo se soustavně v každém okamžiku nesnaží, aby byl skrz naskrz pravdivý a ryzí v myšlení, řeči i jednání, ten nemůže mít v sobě opravdu Ducha Svatého. Neboť Kristus je Pravda a nic se mu tak neprotiví jako duch lži, polopravda, nečestnost, nepoctivost v řečech i jednání, podvody v oblasti peněz, daní a dědictví... „Ďábel je lhář a otec lži“ (Jan 8,44). Je to nepřítel křesťanů par excellence.

Můj osobní názor je tento: Zde leží hlavní příčina, proč jsou křesťané tak slabí, slepí a zvláznělí, že zlo, to ďábelské a démonické v našem světě, nevidí a nechtějí vidět a nestaví se mu na odpor, proč je banalizují a pak tak často a tak politováníhodně upadají do zla. ►

PRONÁSLEDOVÁNÍ KŘESŤANŮ

V Laosu zesiluje pronásledování křesťanů. Režim pokládá především protestanty za ohrožení politického systému. Křesťanské děti jsou vylučovány ze škol, rodinám je odpírána dodávka vody a jsou vyháněny z vesnic. Obyčejní lidé napadají křesťany, protože jim za to ze strany režimu nic nehrozí.

SILNÝ VZESTUP ODCHODŮ Z CÍRKVE

Německá biskupská konference na svém podzimním zasedání konstatovala silný nárůst odpadu věřících z katolické církve. V roce 2008 to bylo 121 155 případů. Odpady mají stále rostoucí tendenci. V roce 2006 to bylo 84 389, v roce 2007 93 667 osob. Také počet návratů do církve poklesl. *Kath-net*

► „Ústa, která lžou, zabijejí svou duši“ (Mdr 1,11). To je pravda. A kdo zabíjí svou duši, zabíjí v sobě božský život a ničí svatyni své duše. Stává se, i když si to neuvědomuje, služebníkem kultury smrti a služebníkem Antikrista. To se projevilo v masových vraždách minulého století – Hitler, Stalin, Mao, Pol Pot atd. – byli to největší lháři, nactiutrháči, protože jejich otcem byl otec lži a vrah od počátku (Jan 8,44). „Udělal jsem ze lži světovou velmoc,“ říká ďábel ve hře „Tanec s ďáblem“ od Günthera Schwaba.

Co tedy máme dělat? Abychom se dívali na svět očima našeho Pána, abychom měli odvahu podívat se odvážně do tváře ďábelské skutečnosti v našem světě, musíme se bezpodmínečně a stoprocentně ze všech sil a vášní svého srdce připojit k Ježíši Kristu, jak to udělal Franz Jägerstätter. Neboť Kristus je světlo světa, ohnisko Boží lásky, které může zahřát celý svět v jeho temném chladu.

Musíme usilovat o větší svatost: o větší pravdivost a čestnost v myšlení, řeči i jednání, o větší autentičnost podle evangelia. Musíme dát modlitbě bezpodmínečně její každodenní místo, denně číst Písmo svaté, prohlubovat svou znalost církevního učení a přijímat svaté a posilující Tělo a Krev našeho Pána s velkou touhou a pokud možno denně. Vzepřeme se tak panství lži, která před sedmdesáti lety podvedla miliony a miliony do té míry, že oslavovaly vzestup Antikrista.

Z VISION 2000 - 5/2009
přeložil -lš-

Změna nadvlády obnovou křestního slibu

Naše společnost si navykla odbývat mávnutím ruky všechno, co má co do činění s mocnostmi temna. Tak se stává, že mnoho fenoménů dnešního světa zůstává zcela nevysvětlených.

Ještě v době své kaplanské služby zúčastnil jsem se jednou s několika mladými lidmi evangelizační akce, na které bylo přítomno několik tisíc mladých osob. Protože jsme se trochu zpozdlili, dostali jsme místa zcela v zadu. Několik řad před námi seděla skupina mladíků v kožených bundách, kteří všechny lidi kolem obtěžovali a vyrušovali. Bylo to zcela jasné: přišli se záměrem evangelizaci narušovat.

Po krátké době vedoucí akce šel k mikrofonu, krátce se pomodlil a pak jménem Ježíše Krista vyzval všechny mocnosti temna, aby opustily sál. Skupina výtržníků ihned vstala a v tichosti opustila sál.

Přiznávám se, že mi přítomně běžel mráz po zádech. Bylo to zřetelně cítit: byly zde temné mocnosti, které chtěly mařit evangelizaci. Ale Ježíš nám dal plnou moc, abychom těmto mocnostem jeho jménem poručili, a ony musí jednoznačně poslechnout.

Jiný přílehlavý příklad. Poslali ke mně jednu ženu, kterou jsem neznal, k duchovnímu rozhovoru. Seděla přede mnou, ale její řeč

byla tak destruktivní, tak negativistická, že jsem si s ní nevěděl rady. Na všechno, co jsem jí poradil, měla odmítavou odpověď. Všechno viděla černě.

Náhodou ležel na mém stole lístek, na kterém byl jeden verš ze Starého zákona od proroka Sofoniáše: „Pane, tvůj Bůh je v tvém středu jako hrdina, který zajišťuje vítězství. Raduje se z tebe, jása nad tebou a obnovuje svou lásku k tobě“ (3,17).

Dal jsem lístek ženě a požádal ji, aby ho hlasitě přečetla. Vzala lístek, podívala se na něho a řekla: „Nemohu číst!“ – „Ale umíte přece číst?“ – „Ne, nemohu to číst!“

Naléhal jsem dále, až mi nakonec řekla: „Kdybych vám řekla, proč to nemohu číst, vysmál byste se mi.“ Slíbil jsem jí, že to rozhodně neudělám. Pak řekla: „Brání mi v tom ďábel.“

Nejdřív jsem byl z toho zděšený. Pak jsem jí však navrhl: „Udělam obnovu křestního slibu.“ Tato obnova obsahuje exorcismus. „Odříkáš se Satana...?“ – „Odříkám...“ „Věříš v Boha.“ – „Věřím.“

Přinesl jsem modlitební knížku, ve které je obnova křestního

slibu. Byla s obnovou srozuměna. „Zříkáte se Satana...?“ – „Zříkám.“ „Věříte v Boha...?“ „Věřím...“ Zcela normální obnova křestního slibu.

Jaký byl výsledek? Dotyčná byla ihned schopna přečíst verš ze Starého zákona. A v poměrně krátké době jsme mohli vyložit na stůl její problémy a najít řešení.

Bylo jasné: u této ženy muselo nejdříve dojít ke změně nadvlády.

Něco podobného se mi stalo, když se mi telefonicky ohlásil jeden mladý muž, který se chtěl vyzpovídat. Přišel, posadil se, já jsem se nad ním pomodlil a on seděl a nebyl schopen slova. Skoro hodinu beze slova. Nakonec řekl: „Nemohu se vyzpovídat.“ Dal jsem mu požehnání a on odešel. Po několika dnech se ohlásil opět. Znovu seděl a nevydal ze sebe slova. „Nemohu se vyzpovídat,“ a odešel.

Když se to opakovalo potřetí, zeptal jsem se ho: „Čím to, že se nemůžete vyzpovídat?“ On na to: „Když se chci vyzpovídat, někdo jako by mi držel čelisti.“ Opět mi přeběhl mráz po zádech.

A zase modlitební knížka a návrh obnovit křestní slib. Byl srozuměn. Skutečnost, že se někdo vědomě podřídí nadvládě Boha a zřekne se ďábla, přinese dotyčnému nesmírnou svobodu.

Po obnově křestního slibu došlo ke změně nadvlády a mladý muž se ihned mohl vyzpovídat.

Na základě těchto zkušeností se domnívám, že v naší době je důležité brát takové fenomény vážně. Je třeba je znát a nelekat se jich, neboť Ježíš nám dal plnou moc nad fenomény zla. Kdo se zcela vědomě podřídí Ježíši Kristu, zlomí moc Satana nad sebou.

Z VISION 2000 - 5/2009
Překlad -lš-

OBNOVIT MODLITBU K SV. MICHAELU ARCHANDĚLU

Kirche in Not ve svém Kalendáři modliteb na rok 2010 připomíná věřícím modlitbu k svatému Michaelu archandělu, kterou se kněz s věřícími podle ustanovení papeže Lva XIII. modlil po každé tiché mši svaté až do zavedení nové liturgie po II. vatikánském koncilu, a doporučuje, aby se jí věřící modlili co nejčastěji.

BYL JSEM SVOBODNÝ ZEDNÁŘ

Vysoce postavená osobnost zednářské lóže skotského ritu v Německu – Burkhard Gorissen – vydal knihu o své zednářské minulosti. Popisuje nejen temné rituály zednářů, ale také jejich pochybné aliance zaměřené na zavedení nového světového náboženství. Ve své knize uvádí také podrobnosti o aktivitách prof. Vorgrimlera, blízkého spolupracovníka Karla Rahnera.

Kath-net

Taťána se narodila v roce 1947 v Leningradě. Jako všichni její přátelé byla obětí komunistické ideologie, která cílevědomě a úspěšně hubila všechny tradiční hodnoty kultury, náboženství a morálky. Již ve svém dětství si připadala jako vydaná na pospas budoucnosti, ve které neviděla žádný smysl, a na všechno reagovala s nenávistí.

Napsala: *Nenáviděla jsem všechno, co mě obklopovalo: lidi s jejich malichernými starostmi a strachem, své rodiče, dokonce i přírodu s jejím věčně se opakujícím a nudným rytmem. Jediné, co jsem milovala, byla úplná samota. Vnitřně rebelant jevila se navenek jako poslušné a tiché dítě, které neustále vynikalo brilantními výkony a získávalo si uznání svých spolužáků a kamarádů. Byť schopnější a moudřejší než druzí, to byl můj cíl. Nikdy mi nikdo neřekl, že ta největší hodnota nespočívá v tom, abych druhé porazila, ale abych je milovala.*

Hledání smyslu života ji přivedlo k filozofii. Nietzsche, Sartre, Camus, Heidegger – tato existenční a rebelantská filozofie ji vyhovovala, ale definitivní odpověď na své osobní vnitřní těžkosti jí nedal ani jeden z těchto velkých myslitelů. Během dne zářila jako vynikající filozofka, navazovala kontakty se subtilními intelektuály a pronášela dojímavé přednášky. Cestu k velké kariéře měla otevřenou. Zároveň však v ní rostla tendence k sebezničení. Noci trávila s outsidersy společnosti, se zloději a duševně chorými a závislými lidmi. *Tato špinavá atmosféra mě bavila. Opíjeli jsme se v krčmách a na půdách.*

Profesor Paramonov byl jediným člověkem, který jí kladl otázky týkající se jejího zvráceného životního stylu: *Taťáno, proč se snažíte všechno zničit?* Tato jeho otázka ji všude pronásledovala, nedokázala se jí zbavit, ale současně nevěděla, jak se z tohoto ďáblova bludného kruhu vymotat. Doufala, že ji východis-

Taťána Goričeva

Tak se začal můj skutečný život

Ateistka Taťána Goričeva, vysoce inteligentní docentka filozofie, prožila jako 26letá Boží zásah do svého života. Po svém obrácení byla připravena vydávat svědectví o křesťánské víře navzdory nebezpečí pronásledování a zatčení.

Taťána Goričeva

ko dá jóga, protože tato východní filozofie překračovala pouhé intelektuáliství. Naučila se zacházet s novými energiemi, ale ani to ji nedokázalo osvobodit od ní samotné. Vzpomíná: *Prázdnota, která už byla mým osudem a neustále mě obklopovala, se stala tajuplnou, nahánějícím strach až k šílenství. Přepadla mě bezmezná melancholie. Mučily mě nepochopitelné, chladné a beznadějně obavy a strach.*

Mnozí její přátelé se stali oběťmi této strašné prázdnoty a vzali si život, skončili jako alkoholicí nebo dnes jen živoří zavření v psychiatrických ústa-

vech. Taťána dostala tu velkou milost, že do jejího života vstoupil Bůh a zjevil se jí jako milující Otec. Ve své autobiografii o tom napsala:

Jednoho dne jsem v knize o józe našla „Otčenáš“ jako návrh na mantru, krátké slovní spojení, které se během jógy neustále opakuje. Ještě nikdy v životě jsem nevyslovila žádnou modlitbu a žádnou jsem také neznala. Znechuceně jsem prováděla jógová cvičení a sama pro sebe mechanicky opakovala slova modlitby „Otčenáš“.

Vyslovila jsem ji asi šestkrát a náhle mě pronikla neznámá

moc. Pochopila jsem, nikoliv svým směšným rozumem, ale celým svým bytím, že On existuje. On, živý a osobní Bůh, který miluje mne a všechno stvoření a který se z lásky ke mně stal člověkem. Ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Bůh! Pochopila jsem to v jediném okamžiku a pochopila jsem křesťanství jako tajemství nového a pravého života.

To byla skutečná a pravá záchrana. Za několik sekund se ve mně všechno změnilo. Vzдалa jsem svých dosavadních představ o hodnotách, vzdala jsem se svých ideálů a svých starých návyků. Moje uzavřené srdce se otevřelo. Začala jsem milovat lidi a chápat jejich utrpení, ale i jejich veliké poslání, že jsou stvořeni k Božímu obrazu. Především jsem se nemohla dočkat, kdy budu moci začít konat dobro a sloužit Bohu a lidem. Jaká to byla radost a světlo v mém srdci! Tak se začal můj skutečný život.

Žádná moc nemohla Taťáně zabránit, aby po svém obrácení nevydávala svědectví o Bohu, jehož lásku zakusila. S několika ženami z Leningradu založila v Sovětském svazu první sdružení žen, organizovala náboženské semináře a v podzemní církvi zveřejňovala své spisy.

V roce 1980 byla pro své náboženské přesvědčení vyhoštěna ze SSSR a teprve po osmi letech se mohla vrátit zpět do vlasti. Dnes žije Taťána Goričeva v Petrohradu a občas v Paříži. Neúnavně se snaží o zmírnění duchovní a hmotné bídy svých krajanů.

Podle německého originálu Taťána Goričeva: Vom Gott reden ist gefährlich, 1985. Z Vítězstvo srdce 68/2009 přeložil -lš-

JUBILEUM

Benediktini v Jižní Koreji oslavují sto let svého působení v zemi. Středem oslav je opatství Waegewan. Patří do kongregace svatého Ottilia a se svými 136 mnichy představuje největší benediktinské společenství v Asii. Založili ho v roce 1909 bavorsí mniši původně na území Severní Koreje. Po uchopení moci komunisty v padesátých letech museli odejít do Jižní Koreje.

VELKÁ ADORACE DĚTÍ

2. října na svátek Andělů strážných se v katedrále „National Shrine“ ve Washingtonu shromáždilo na 4000 dětí, které se klaněly Nejsvětější Svatosti. Adoraci vedl arcibiskup Gregory Aymond z New Orleansu. Dvouhodinový adorační program začal v 10 hodin místního času (našich 16 hodin) a přenášela ho televize NWTN. Zakladatelkou „Dětí Eucharistie“ je Connie Schneiderová. K akci se připojily děti na celém světě, aby se modlily za rodiny a kněze a tak potěšili eucharistické Srdce Ježíšovo a Neposkvrněné Srdce Panny Marie. „Dětská srdce jsou branou, kterou může vstoupit nová doba do rodin světa.“

HROZBA EXKOMUNIKACE

Polští biskupové vydali dokument, který varuje katolické politiky. Jestliže aktivně podporují potraty a výslovně je akceptují, vystavují se nebezpečí exkomunikace. Dokument má sto stran a obsahuje komplexní nauku Církve o rodině. Není pravda, že politik může za určitých okolností jednat proti svému svědomí. Boží zákon se týká všech lidí stejně a bez rozdílu.

Kath-net

Pán Ježíš o svých kněžích

JE MNOHO TYPŮ PLODNÝCH BOLESTÍ

Vnitřní bolesti Mého Srdce jsou nejplodnější, protože se účastní podstatné plodnosti Otce ve vtěleném Slovu, jsou zbožštěny a v určitém smyslu božské. Neboť jestliže jako Bůh nemohu trpět (protože v božství není místa pro bolest), pro hypostatickou podstatu zbožšťuje božství ve vtěleném Slovu i to, co je v něm lidské.

Tato nejtěžší mučednictví Mého Srdce byla také nejplodnější, proto jsem je obětoval zvláštním způsobem za svou církev a za ty, kteří ji tvoří.

S těmito vnitřními a bezednými bolestmi jsem získal nebeská bohatství, která jsou v Mé milované církvi. Jsou to ty bolesti Mého Srdce, které usmiřují a získávají milosti, odměňují a korunují; jsou to bolesti, které přináší spásu a očisťují zvláštním způsobem pro cenu, jakou dal Otec těmto utrpením Boha člověka ve prospěch kněží. Je to vnitřní Kříž, který v podstatné míře dává život Mé církvi tím, že v ní dává klíčit kněžským povoláním.

Jelikož jsem již oslaven, mohu trpět pouze mysticky, nicméně jelikož tyto mystické bolesti mají nekonečnou cenu, hledám na zemi duše, které jsou Mým prodloužením, aby dále ve spojení se Mnou získávaly milosti hlavně pro Mé milované kněze.

Miluji bolest tak velice, ale protože jako oslavený nemohu trpět, trpím v duších, které jsou Moje, v duších přetvořených ve Mne, a představuji jejich bolesti svému Otci, jako by byly Moje, abych tak získával milosti. Láska je aktivní a božská láska nikdy neodpočívá a ustavičně hledá prostředky, jak se rozlévat. Ale kde jinde má tato nekonečná láska najít místo, ne-li v Mé milované církvi?

Nuže, jestliže Moje vnitřní utrpení jsou nejcitlivější čas-

tí Mého Srdce, komu mohu věnovat jeho nejvzácnější a nejzvláštnější plod, ne-li těm, které na zemi nejvíce miluji, svým milovaným kněžím?

A proč tolik miluji své kněze? Protože v nich vidím svého Otce a odraz jeho dokonalosti. A proč by tomu tak nemělo být? Neřekl jsem snad: „Buďte dokonalí, jako je dokonalý Můj nebeský Otec?“ A jaká je tedy nekonečná dokonalost Otce, ne-li plodná láska?

A kdo je dokonalou láskou, ne-li Duch Svatý? A jakou láskou je třeba milovat Otce, ne-li stejnou božskou láskou, tedy s Duchem Svatým (vylitým ve vašich srdcích, aby vás zbožštil)?

Jestliže tedy kněží přetvoření ve Mne milují nekonečnou láskou, jakou Já miluji svého Otce, jestliže milují stejnou Láskou, tzn. s Duchem Svatým, pak jsou dokonalí a mají účast na jediné plodnosti Otce s hloubkou a zvláštní plností: jsou otci v Otci skrze Slovo, které se stalo Člo-

Conchita Armida

věkem a věčným Veleknězem, a dosahují přetvářející jednoty s nekonečnou a věčnou Láskou, s Duchem Svatým.

Co však dovoluje dosahovat těchto vynikajících vrcholů, aby mohly být uděleny tyto milosti?... Pro zásluhy vnitřních utrpení Mého Srdce, které ztrpčovaly Můj život příštím (ale ve Mně již přítomným) hříchy Mých kněží, byly tyto bolesti obětovány za ně Mému Otci – jako nejprjemnější kadidlo – aby obdrželi milosti. To je důvod, proč duše, které si vybírám, abych je spálil jako kadidlo ve prospěch Mé církve, tedy duše Mých kněží, určuji za prodloužení Mých

naléhavých a spásných bolestí. Oni získávají zásluhu z Mých zásluh a získávají milosti skrze božskou plodnost.

Nic tak Mého Otce nedojímá jako vnitřní skryté bolesti Mého Srdce. Tyto bolesti mají tak velkou cenu, že se staly plodným zárodkem rozvoje Mé církve.

Je pravdou, že Moje viditelné utrpení spasilo svět a otevřelo nebe, ale to, co dalo život a plodnost Mé církvi, byla vnitřní mučednictví obětovaná v hloubce nitra Mé Duše. Proto v nich měl Můj Otec tak velké zalíbení, že v nich viděl nesmírnou slávu, kterou skrze ně získával ve prospěch Mých kněží.

Jen Maria si byla vědoma trýzně lásky, která Mě stravovala a za kterou jsem získával více než za cenu zlata církve a v ní milované duše, které by mohly vzdávat slávu Mému Otci, a mnoho jiných duší, aby mu vzdávaly úctu.

Jestliže chci, aby v této plodnosti časů se skrze Díla Kříže⁽¹⁾ uctíval vnitřní kříž Mého Srdce, symbol ze zjevení svaté Markéty, jak bych mohl nechtít, aby především Moji kněží ho poznali v hloubce, meditovali o něm, byli za něho vděční a kázali o těchto bolestech, takřka od světa zapomenutých, ačkoliv daly život Boží církvi?

Pro mnoho staletí byla tato vnitřní muka skryta. Ona trýznila Mé Srdce a probouzela v něm horoucí touhu po viditelném Kříži a mučednictví krve jako průchodu pro onen vulkán bolestné lásky, který Mě stravoval. Ale nyní přišla hodina, aby se všichni kněží dověděli, co Mě stálo, a byli Mi vděční.

Jestliže krev mučedníků dala život Mé církvi a dala vyklíčit novým křesťanům, skryté mučednictví duší, které jsou prodloužením vtěleného Slova a mučedníka lásky v jiných duších, dalo a dá Boží církvi svaté kněze.

Moje viditelné poslání na zemi skončilo, ale trpím a budu dále trpět v duších a v tělech

PRAŽSKÉ JEZULÁTKO A MALÝ PRINC

Převor karmelitánského kláštera v Praze na Malé Straně uvedl v rozhovoru pro Kirche in Not, že návštěva Svatého otce v chrámě Panny Marie Vítězné je součástí papežova záměru obrátit pohled a pozornost lidí opět k Ježíši Kristu. „Kdo vidí v našem poutním kostele Boha jako Dítě, nemá z něho strach. Bůh jako Dítě sám potřebuje naše srdce, naše ruce, naši pomoc.“ Jezulátko je však současně Král. Svou pravou rukou žehná všem lidem. Lidé málo vědí o tom, že Pražské Jezulátko inspirovalo autora knihy Malý princ. Saint-Exupéry byl s úctou k Pražskému Jezulátku velmi dobře seznámen. Tato kniha se čte ve francouzských školách, protože není náboženská, ale současně je velmi náboženská. Francouzské děti, které přijdou do pražského chrámu, tomu velmi dobře rozumí.

NEBEZPEČÍ KARIÉRISMU

Kardinál Carlo Caffara, arcibiskup v Bologni, vysvětlil 20. září sedm novokněží. Ve svém kázání uvedl, že největší zlo, které ohrožuje církev, je ctižádost a kariérismus kléru. Je mnoho těch, kteří vidí jen sami sebe, pokládají se za panovníky a řídí se logikou vlastnictví a zisku. Kněží nesmí nikdy zapomínat, že byli povoláni, aby sloužili.

Kath-net

a budu dodávat hodnotu utrpení těch, kteří jsou Moji, skrze své nekonečné zásluhy.

Je mnoho druhů bolestí, které získávají zásluhy, jestliže jsou snášeny ve spojení se Mnou. Ale ty nejintenzivnější bolesti, ty nejučinnější a nejvznešenější jsou ty, které se nejvíce podobají Mým a jsou prožívány ve spojení s vnitřními bolestmi Mého Srdce plného lásky, protože jsou nejprudší, nejdělitelnější a nejzáslužnější, protože pro duši přetvořenou ve Mne jsou to tytéž bolesti. Jakožto spojené s Mými bolestmi jsem je ustavičně obětoval za svou církev a za své kněze, a protože mají účast na stejném zdroji, mají mít stejnou příčinu a totožný cíl.

Ale tyto kruté bolesti jsou dopřány jen duším přetvořeným ve Mne. Kdo jiný než sami kněží mají svatou povinnost prosit za církev a za spolubratry v kněžské službě? Můj Otec nemůže odmítnout nic při pohledu na toto vnitřní utrpení, protože je to Moje utrpení v duších, které se staly druhým Mnou. Není to tedy povinnost lásky vůči Mně a lásky ke kněžím, jejich bratřím, přetvořit se v Ježíše, jak jsem je o to žádal opakovaně tolika způsoby?

Toto je poslední podnět mezi tolika jinými, které jsem již dal, aby kněží usilovali o přetvoření ve Mne.

Toto sjednocení, které splývá s účastí na nejkřutějších bolestech Mého Srdce, by mělo být další motivací navíc, aby v Mých kněžích byla živoucí touha po přetvoření ve Mne.

Ta milost, kterou dopřávám jen (a ne vždy) duším přetvořeným ve Mne, je velmi velká milost výjimečné plodnosti a hodnoty, jakou mají ve prospěch jiných duší. Duše, která ji přijímá, nepatří už sobě, tak jako Já jsem nežil pro sebe, ale pro slávu Otce v duších. Tato milost je prodloužením Mne samého v duši, aby trpěla ve Mně: neboť bez této podmínky by duše zemřela, protože ji může snést

pouze Mé božství. Jen kapka tohoto vnitřního Kříže, těchto smrtelných bolestí, je něco, co může duše snést, protože jsem to Já, kdo setrvávám v ní. Nuže vidíte, jak významný byl kalich, který jsem pil během svého života a který jsem dal zahlédnout v Getsemanech?

Tak tedy byla to tato vnitřní bolest, tato neslychaná bolest, nejkřutější, nejdělitelnější, nejvíce trýznivá a pustošící, kterou chce Moje láska obětovat ve prospěch Mých kněží. Miluji je tak velice, že by Mi měli oplácet Mou lásku stejným stupněm lásky a vděčnosti.

Toto bylo Moje Mučednictví lásky: oslavit Mého Otce tím, že mu dám kněze přetvořené ve Mne, aby do nich vlil svatou plodnost bolesti, která získává milosti, přináší vykoupění a spásu.

Chci vylít do svých kněží lásku a bolest Mého Srdce, ona nebeská bohatství, kterými by se měli vyznačovat. Chci, aby pronikli do hluboké intimnosti Mého Srdce, aby mohli znat s vnitřními bolestmi způsobenými láskou, která dává život Církvi a kterou tolik duší nezná a nepoznává! Jen tyto bolesti prožívané (nikoliv ty, o kterých se pouze roztímá a čte,) přináší plody. Ale jen kněží přetvoření ve Mne je mohou prožívat a zakoušet, protože jsou druhým Mnou, slít do Jednoty v Trojici.

Moje Srdce je středem vši lásky, je středem plodnosti Otce, přibýtkem Ducha Svatého a propastí výkupné bolesti, která se proměňuje v milosti. V něm mají žít a umírat všichni Moji kněží. (CC 55,227-23)

⁽¹⁾Řeholní společnosti, které založila Conchita Armida (pozn. překl.).

(Pokračování)

Z knihy
Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.
Città Nuova, Řím 2008,
str. 236-241
Přeložil -ls-

Optimistická, radostná církev

Rozhovor s jedním knězem z Tanzanie

Africká Církev roste nyní obzvláště rychle. Především je zde velký počet kněžských povolání. Není divu: je to Církev, která žije z radosti nad zmrtvýchvstáním našeho Pána.

Stát se knězem uprostřed široké africké bídy. Jak k tomu dojde?

Jistě zcela jinak než v Evropě. Pocházím z rodiny bohaté na děti a také velmi zbožné.

P. Revocatus Ndasi

Můj otec byl zemědělský dělník, matka musela vychovávat děti. Studovat jsem mohl jenom já. Otec prodával pravidelně jedno dobytče, aby bylo na studium. Gymnázium bylo na jedné misijní stanici vzdálené od mé vesnice 600 km.

Měl jste nějaký vzor, který ovlivnil vaše povolání?

Velkým vzorem byli pro mě jistě „bíli otcové“ – misijní řád, který pracuje v naší zemi již 100 let – a benediktini ze St. Ottilien v Německu. U nich také vyrostl můj zájem o německý jazyk. Můj otec to potom nějak zařídil, že jsem mohl dva roky studovat filozofii a čtyři roky teologii. Na kněze jsem byl vysvěcen v katedrále v Sumbawanze v blízkosti mé rodné obce v roce 2001.

A ještě něco: my kněží si musíme zajistit své živobytí. Proto jsem současně studoval geografii a dějepis. Nyní mohu přednášet na našem gymnáziu. Příležitostně zaskočím i ve výuce náboženství. Jako učitel si vydělám

měsíčně 18 €. Ve třídě mám průměrně 45 dětí ve věku od 13 do 19 let.

Jak vypadá všední den afrického kněze?

Naše farnost má 15 000 věřících. Farář má na starosti deset kostelů – to nejsou vždy vznešené budovy. Já jsem jeden z těch, kteří mu v tom pomáhají. Deně sloužím mši svatou, tu tam, tu jinde. Mnoho z života víry se odehrává přímo v základně.

Jak tomu mám rozumět?

Je mnoho aktivit přímo na úrovni rodin, mládeže, náboženských kroužků, ve kterých se schází dvakrát týdně deset i více rodin i se svými vnuky. V těchto kroužcích se medituje o Písmu svatém, diskutuje o sociálních problémech, dostává se pomoci nemocným. To je silné hnutí přímo v základně.

A v neděli se slaví mše svatá...

Ano, je to všechno velice živé, emocionální a veselé. Zpívají se rytmické sentimentální písně...

Je zde velký rozdíl proti Evropě?

Ano, zde jsou lidé obecněji osloveni, jsou soustřednější, pozornější, meditativnější a vážnější. Při mši jsme sice emocionálně přítomnější, ale ve všední den city rychle vyhasnou, takový je můj dojem.

VISION 2000 - 5/2009

„LÁSKA KE KRISTU JE NAŠE SÍLA“ – pokračování ze str. 2

neracím, které přijdou. Ostatně, neláká tolik osob do Prahy její krása, která je nejen estetická, ale také historická, náboženská a v širším smyslu humanitní? Ten, kdo nese odpovědnost v oblasti politické a výchovné, musí umět dosáhnout světla této

pravdy, která je odrazem věčné moudrosti Stvořitele; a je povolán, aby vydával svědectví v své řadě svým vlastním životem. Pouze vážné úsilí o intelektuální morální správnost je hodno obětí těch, kteří zaplatili za svou drahou cenu.

Symbolem syntézy pravdy a krásy je nádherná pražská katedrála zasvěcená svatému Vítu, Václavu a Vojtěchovi, kde se slavily nešpory s kněžími, řeholníky, seminaristy a představiteli laiků zapojených ve sdruženích a církevních hnutích. Pro společenství střední a východní Evropy je to obtížná doba: k následkům dlouhé zimy bezbožického totalitarismu se přičítají škodlivé vlivy určitého západního sekularismu a konzumismu. Proto jsem všechny vyzval, aby čerpali novou energii u zmrtvýchvstalého Pána, aby byli evangelijním kvásem ve společnosti a uplatňovali se, jak se to již děje, v charitativních aktivitách a ještě více na poli výchovy a školství.

Velké liturgické slavnosti

Toto poselství naděje, založené na víře v Krista, jsem předstřel celému Božím lidu při dvou eucharistických slavnostech, které se uskutečnily jak v Brně, hlavním městě Moravy, tak ve Staré Boleslavi, místu mučednictví svatého Václava, hlavního národního patrona. Morava připomíná bezprostředně

svěťce Cyrila a Metoděje, hlasatele evangelia slovanským národům, a tedy nevyčerpatelnou sílu evangelia, které jako řeka ozdravujících vod protéká dějinami i kontinenty a všude přináší život a spásu. Nad portálem brněnské katedrály jsou umístěna Kristova slova: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,25). Tato slova znovu zazněla v liturgii minulé neděle a byla ozvěnou věčného hlasu Spasitele, naděje národů včera, dnes a stále. Výmluvným znamením Kristovy vlády, vlády milosti a milosrdenství, je život svatých patronů různých křesťanských národů, jako je právě svatý Václav, mladý český král z 10. století, který se vyznačoval příkladným křesťanským svědectvím a byl zavražděn svým bratrem. Václav dal před-

nost nebeskému království před žezlem pozemské moci a zůstal navždy zapsán v srdci českého národa jako vzor a ochránce v proměnlivých dějinných udá-

lostech. K početné mládeži přítomné na mši k svatému Václavu, která přišla i ze sousedních zemí, obrátil jsem se s výzvou, aby uznali v Kristu svého nejskutečnějšího přítele, který uspokojuje nejhlubší aspirace lidského srdce.

Dvě významná setkání

Musím konečně připomenout mezi jiným dvě setkání: ono ekleumenické a ono s akademickou obcí. Při prvním setkání, které se konalo na pražském arcibiskupství, jsem viděl pospolu představitelů různých křesťanských společenství České republiky a židovské komunity. Při pomýšlení na dějiny země, které bohužel poznaly kruté konflikty mezi křesťany, je důvodem vděčnosti k Bohu, že se spolu setkávají jako učedníci jediného Pána, aby sdíleli radost z víry a historickou odpovědnost vzhledem k aktuálním nárokům. Úsilí pokročit směrem k vždy úplnější a viditelnější jednotě mezi námi křesťany, činí účinnějším společné úsilí o objevení křesťanských kořenů Evropy. Tento poslední aspekt, který velmi ležel na srdci mému milovanému předchůdci Janu Pavlu II., se vynořil i v setkání s rektory univerzity, představiteli docentů a studentů a další-

mi osobnostmi z kulturní oblasti. V tomto kontextu jsem chtěl vyzvednout roli univerzitní instituce, jedné z nosných struktur Evropy, která má v Praze Atheneum jako jedno z nejstarších a nejprestižnějších, Karlovu univerzitu nesoucí jméno Karla IV., který ji založil spolu s papežem Klementem VI. Univerzita věd je životním prostředím pro společnost, zárukou svobody a rozvoje, jak to dokládá skutečnost, že z univerzitního prostředí vzešla v Praze tzv. sametová revoluce. Dvacet let po této události jsem předložil myšlenku integrální lidské formace založené na jednotě vědomí zakořeněného v pravdě, aby byla protikladem nové diktatury, onoho relativismu spojeného s nadvládou techniky. Humanitní a vědecká kultura nemohou být odděleny, jsou to dvě strany téže mince: to nám stále ještě připomíná česká země, vlast velkých spisovatelů, jako byl Kafka a opat Mendel, pionýr moderní genetiky.

Draží přátelé, děkuji Pánu, že mi dal při této cestě možnost setkat se s národem a Církví s hlubokými historickými náboženskými kořeny, který si letos připomíná výročí velké duchovní a společenské hodnoty. Bratřím a sestrám České republiky znovu předávám poselství naděje a vyzývám je k odvaze pro dobro, aby budovali přítomnost i budoucnost Evropy. Svěřuji plody mé pastorační návštěvy přímluvě nejsvětější Panny Marie a všech svatých a světic Čech a Moravy. Děkuji.

L'Osservatore Romano
30. září 2009

Mezititulky redakce Světla

ÚPLNÁ BIBLIOGRAFIE RATZINGEROVA DÍLA

Ve Vatikánu byla představena kniha o 400 stranách, která obsahuje kompletní současný přehled knih, článků, kázání, vystoupení, přednášek, recenzí, dopisů a meditací Josefa Ratzingera od roku 1953 do jeho volby na Petrův stolec. Bibliografie má název Dílo a zpracovali ji Ratzingerovi žáci prof. Vinzenz Pfnür a prof. P. Stephan Horn za spolupráce dalších vědců z okruhu Ratzingerových žáků.

Kath-net

Akademická obec České republiky vítala Svatého otce nejen jako nejvyššího představitele katolické církve, ale také jako velkého učence a teologa

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

z úcty a uznání, jaké si získal Petrův nástupce i u nevěřících, padá svým způsobem i na ty, jejichž je hlavou. Záleží na nás, abychom nedávali o sobě vědět jen při takových mimořádných příležitostech, ale vytrvale a uvědoměle zviditelňovali svého Pána a jeho evangelium ve svém každodenním životě. Dostali jsme v papežových slovech vzácnou příležitost posílit svou naději a své přesvědčení až k jistotě, že pokud zůstáváme věrni svým křesťanským slibům a své víře, máme před sebou i nadále velkou budoucnost, i kdyby nás bylo ještě méně, než nás v současné době je. Je na nás, abychom si nepřipouštěli mentalitu vymírání, ale upevnili své aspirace růstu. Potvrdil to i papežův postřeh, že česká koruna nese dodnes svůj název nikoliv od toho, kdo se jí zmocnil násilím, ale po tom, kdo se stal obětí této fyzické převahy.

Kdo pozorně sledoval průběh dvou eucharistických slavností slavených Svatým otcem, jistě si všiml, že se od těch, které tu prožili dříve, zřetelně lišily. Byly méně okázalé, více zaměřené k tomu nejpodstatnějšímu. Nekonal se např. velké procesí s dary určenými člověku, ale byly přineseny jen dary určené Bohu. Kdyby pořadatelé k svatému přijímání připravili více než jen jedno klekátko, které si přeje Svatý otec, bylo by nesporně mnoho věřících využilo příležitosti k nejpřiměřenějšímu gestu při přijímání Krále králů. Ale i tak bylo zřejmé, že přibývá těch, na které zapůsobil výmluvný příklad Benedikta XVI. a přijímají Eucharistii tak, jak si to přeje.

Ke zvláštním darům papežské návštěvy patří i sobotní nešpory v katedrále svatého Víta. Na každého, kdo se jich účastnil osobně nebo prostřednictvím televize, jistě zapůsobila důstojnost liturgie večerních chval a povznášející vznešenost starobylého gregoriánského chorálu. Na tomto chorálu je více než patrné, že je

to skutečně dílo Ducha Svatého, které nikdy nezastará ani nezevšední a které dokáže samo o sobě oslovit duši člověka, i když nerozumí právě zpívanému textu. Je to hudba, která nepotřebuje žádnou aparaturu ani efekty, naopak, je to ten nejextrémnější protipól vyumělkované „tvrdé“ hudby, kterou někteří zbožňují, protože je v módě. S touto „hudbou“ koketuje rádobý duchovní tvorba zpěvů pro mladé v souladu s mýtem, jako by mladí nic jiného nesnášeli. Je škoda, že někdo opravdu kompetentní nevěnuje více pozornosti tomu, aby seriózně a objektivně posuzoval hudební i textovou složku současného módního žánru pro mladé, který zůstává často, mírně řečeno, na velmi laciné úrovni a spíše než k naplnění srdce vede k jeho vyprazdňování. Jestliže chceme získat mladé lidi pro duchovní povolání tím, že vycházíme vstříc takovému vkusu, jsme velice na omylu. Náš duchovní svět nemůže být obohacen tím, v čem si libuje tento svět, ale potřebujeme otevírat a uschopňovat srdce mladých, aby se obohatila přijetím pravých duchovních hodnot. V tom směru byla i bohoslužba v Brně po všech stránkách liturgicky příkladná a jistě potěšila Svatého otce i všechny věřící. To se nedá říct o hudebních vložkách bohoslužby ve Staré Bolesla-

ké a nezahojily se ani za dvacet let prožitých ve svobodě. A přece jsou i zde důvody k naději. Zatímco v Římě musel papež odříct svou návštěvu na univerzitě La Sapienza kvůli projevům nesnášenlivosti, na nejstarší středoevropské univerzitě, kde se tři čtvrtiny vyučujících i studentů hlásí

k agnosticizmu, ne-li k ateismu, dostalo se Benediktu XVI. vřelého přijetí, když vyzvedl roli studentských hnutí při osvobození z ideologického područí. Jak řekl papež, mládež však nesmí rozvíjet rozum tak, aby se stal stát hluchým k tomu, co je božské, a odsouval náboženství do sféry subkultury, protože pak není schopen vstoupit do dialogu a předat světu to, co naléhavě potřebuje. Rozum nekončí tím, co oko už nevidí, nýbrž je schopen vstoupit do skutečností, které ho přesahují. Benedikt XVI. vkládá svou naději do mladé generace a vyzývá ji, aby se stala opravdu nejen „věřící“, ale také „věrohod-

PROMLUVY SVATÉHO OTCE BĚHEM JEHO PASTORAČNÍ NÁVŠTĚVY V ČESKÉ REPUBLICĚ UVEŘEJNÍME V PŘÍŠTÍM ČÍSLE SVĚTLA.

vi, jmenovitě o „vstupním zpěvu“ a zejména o dvou pekelných ranách na buben v době po svatém přijímání.

Abychom přijali plody poselství, které nám Svatý otec zanechal, nestačí je jednou vyslechnout, ale je třeba se k nim znovu vracet a pozorně o nich rozjímat. Jsou to slova, která míří do černého, tím spíše, když nám odhalují, že rány zasazené v průběhu dějin našemu národu jsou příliš hlubou-

nou“, aby odolala pokušení pouhého „zdání“ a skutečně byla soli země tím, že se dá do služeb veřejného blaha.

Během třídní návštěvy, která začala u nohou Pražského Jezulátka a skončila před ostatky svatého Václava, setkal se papež s velkými postavami českých mučedníků a milníků na cestě víry, jako jsou svatý Vojtěch, svatý Jan Nepomucký a svatá Ludmila, ale i hlavní patron katedrá-

ly svatý Vít. Máme se věru o koho opřít a máme z čeho čerpat. Jak vyplývá z jeho slov, je u nás mnoho krás, ale bylo by tragické, kdybychom obdivovali krásy, ale opomíjeli tajemství, která je překračují. Jen evangelium může dát člověku důstojný život a vytvořit společnost citlivou na „přítomnost Boha mezi námi“.

S velikou a odůvodněnou nálehavostí se Benedikt XVI. obrací k seminaristům, aby opravdu usilovali o důkladnou průpravu kulturní, duchovní i pastorační v duchu Roku kněží, vyhlášeného ke 150. výročí úmrtí světce, který „uvědoměle kráčet za svým povoláním, živen modlitbou a cestou posvěcení“. Víme však, že to nezáleží jen na samotných seminaristech a že jde o otázku velmi choulostivou. Možná, že bychom potřebovali ještě jednu návštěvu papeže, nikoliv veřejnou a oficiální, ale návštěvu zcela inkognito, při které by mohl nepokrytě nahlédnout do vnitřního života naší Církve ve všech jejích stěžejních složkách. Takovou návštěvu můžeme svým způsobem simulovat, když si zcela upřímně odpovíme na otázku, co by tento velký papež řekl mé osobní praxi, kdyby ji mohl pozorovat zcela bez obalu a bez příkras.

Nejen na naší přední univerzitě, ale v celé společnosti panuje podobná převaha nevěřících. A přesto tato společnost přijala Kristova zástupce velmi důstojně a nedošlo k žádným incidentům ani trapnostem. Na několik desítek demonstrantů včetně zahraničních novinářů, kteří protestovali proti postoji papeže k používání kondomů u sochy svatého Václava, se díval světec ze svého koně jistě shovívavě jako na ty, kteří v mnoha ohledech nevědí, co činí. Papež tímto svým postojem nikomu nekrivdí ani neublíží. Jen poukazuje na daleko účinnější prostředek k ochraně zdraví, a tím je kázeň v osobním životě. Protest proti němu je tedy protestem proti zdravému rozumu i protestem proti budoucnosti lidstva.

-/š-

Pondělí 12. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (544): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Nigérie - Dialog pro život 6:55 GOODwillBOY: Press 7:25 Pro vita mundi (125) 7:45 Čteme z křesťanských periodik 7:55 Noční univerzita: Hana Pinknerová - Bůh mezi hrnci 8:35 Zpravodajské Noeviny 8:45 Druhé čtení 9:10 Noekreace aneb Vandrování (6. díl) 9:20 Perličky zdraví a odpočinku 10:15 Na koberečku (69) 10:30 Collegium orientale 10:50 V zemi Mayů a Inků 11:40 Pro zdraví (16): Mokrovraty 11:45 Pavel dobrovolník víry (4. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Janáčkův Máj 2009: Varhanní koncert 13:05 Domov důchodců v Buchlovicích 13:20 Cesty za poznáním: Kyklady 14:10 Žraloky, moja láska 14:40 Trdlinky po osmém 14:55 Ztracená ovečka 15:20 Závislost 15:40 Keby som 16:00 H2Onews 16:10 Přejeme si ... 16:30 Rusko, můj dětský sen 17:00 NOeparáda (34. díl) [L] 17:25 V zemi Mayů a Inků 18:15 Noekreace aneb Vandrování (6. díl) 18:25 Nigérie - Dialog pro život 18:35 Pavel dobrovolník víry (5. díl) [P] 18:45 Návštěva kostela Panny Marie Vítězné - Pražské Jezulátko: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 19:50 Zpravodajské Noeviny 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Harfa Noemova III. (6. díl) [P] 20:25 Na koberečku (70) [P] 20:40 Cesty za poznáním: Kanada 21:30 GOODwillBOY: Press 22:00 Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová - Misionáři bez lodí [P] 23:10 Collegium orientale 23:30 Octava dies (544): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Návštěva kostela Panny Marie Vítězné - Pražské Jezulátko: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 13. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Noční univerzita: Hana Pinknerová - Bůh mezi hrnci 6:55 Noemova pošta: říjen 8:25 Ztracená ovečka 8:50 Cesty za poznáním: Kanada 9:40 Klauzura 10:00 Přejeme si ... 10:20 Světlo pro Evropu (5. díl) 10:45 Perličky zdraví a odpočinku 11:45 Pavel dobrovolník víry (5. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Concert se sklá 12:45 Octava dies (544): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:15 Cesty za poznáním: Kanada 14:05 Žraloky, moja láska 14:35 Bioenergy in Motion 15:25 Ztracená ovečka 15:50 Pro zdraví (16): Mokrovraty 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Cesta k andělům (15): Osamu Okamura 16:50 Harfa Noemova III. (6. díl) 17:10 Světlo pro Evropu (5. díl) 17:35 Klauzura 17:55 Noeland (3) 18:20 Modlitba nešpor s kněžími, řeholníky v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Záznam zahájení 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově 2009 [P] 20:25 Misijní magazín (35): Nový Zéland 21:25 Zpravodajské Noeviny 21:35 Čteme z křesťanských periodik 21:45 Pearl Harbor - Válka v Pacifiku (8/16): Nálezy z letadel 22:20 Rusko, můj dětský sen 22:50 Terchova 23:00 NOeparáda (34. díl) 23:25 Na koberečku (70) 23:40 Nigérie - Dialog pro život 23:50 Geriatria v stacionáři 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Modlitba nešpor s kněžími, řeholníky v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 1:40 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 14. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Pearl Harbor - Válka v Pacifiku (8/16): Nálezy z letadel 6:50 Klauzura 7:10 Světlo pro Evropu (5. díl) 7:35 Bioenergy in Motion 8:25 Na koberečku (70) 8:40 Závislost 9:00 Čteme z křesťanských periodik 9:10 Žraloky, moja láska 9:40 Harfa Noemova III. (6. díl) 10:00 Ztracená ovečka 10:25 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (1) [P] 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Pro vita mundi (125) 12:25 Záznam zahájení

41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově 2009 13:25 Trdlinky po osmém 13:40 Noční univerzita: Hana Pinknerová - Bůh mezi hrnci 14:20 Přejeme si ... 14:40 Rusko, můj dětský sen 15:10 Na koberečku (70) 15:25 Collegium orientale 15:45 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (1) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Klauzura 16:30 Žraloky, moja láska 17:00 POD NEBESY (4. díl) [P] 17:50 NOeparáda (34. díl) 18:15 Závislost 18:35 Pavel dobrovolník víry (6. díl) [P] 18:45 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (1) 18:50 Octava dies (544): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 19:20 Ztracená ovečka 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach [P] 20:25 Přejeme si ... [P] 20:45 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (1) 20:50 Mše svatá na letišti v Brně: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 22:50 Pro zdraví (25): Oftalmologia [P] 22:55 Harfa Noemova III. (6. díl) 23:15 Trdlinky po osmém 23:30 Ztracená ovečka 23:55 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (1) 0:00 H2Onews 0:10 Mše svatá na letišti v Brně: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 2:10 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 15. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Cesta k andělům (15): Osamu Okamura 6:55 Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová - Misionáři bez lodí 8:05 Concert se sklá 8:45 Noekreace aneb Vandrování (6. díl) 8:55 Přejeme si ... 9:15 Rusko, můj dětský sen 9:45 Na koberečku (70) 10:00 Klauzura 10:20 Ztracená ovečka 10:45 Žraloky, moja láska 11:15 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (2) [P] 11:20 Noeland (3) 11:45 Pavel dobrovolník víry (6. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Niagara Falls, Kruger Park, Acadia 12:35 Pro vita mundi (125) 12:55 Octava dies (544): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:25 POD NEBESY (4. díl) 14:15 NOeparáda (34. díl) 14:40 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 15:00 Bioenergy in Motion 15:50 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (2) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Nigérie - Dialog pro život 16:20 Setkání s Ekumenickou radou církví a s akademickou obcí: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 18:25 Dáma a její studenti 18:35 Pavel dobrovolník víry (6. díl) 18:45 GOODwillBOY: Press 19:15 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (2) 19:20 Pro vita mundi (125) 19:40 Pro zdraví (25): Oftalmologia 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (12. díl) [P] 21:05 Střední Vietnam AN NAM [P] 21:35 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (2) 21:40 Zpravodajské Noeviny 21:50 Noční univerzita: Hana Pinknerová - Bůh mezi hrnci 22:30 Ztracená ovečka 22:55 Octava dies (544): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:25 Pearl Harbor - Válka v Pacifiku (8/16): Nálezy z letadel 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Setkání s Ekumenickou radou církví a s akademickou obcí: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 2:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 16. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 6:35 POD NEBESY (4. díl) 7:25 NOeparáda (34. díl) 7:50 Misijní magazín (35): Nový Zéland 8:50 Dáma a její studenti 9:00 Na koberečku (70) 9:15 Noemova pošta: říjen 10:45 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (3) [P] 10:50 Pro vita mundi (125) 11:10 Harfa Noemova III. (6. díl) 11:30 Trdlinky po osmém 11:45 Pavel dobrovolník víry (6. díl) 11:55 Z pokladů

duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Octava dies (544): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 12:35 Cesta k andělům (15): Osamu Okamura 13:15 Světlo pro Evropu (5. díl) 13:40 Klauzura 14:00 Noemova pošta: říjen 15:30 Harfa Noemova III. (6. díl) 15:50 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (3) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Cesta k andělům (15): Osamu Okamura 16:50 Mše svatá u příležitosti Národní svatováclavské pouti: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 19:50 H2Onews [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Kulatý stůl na téma: Ostrava město kultury [L] 21:35 Zpravodajství 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (3) 21:40 Octava dies (544): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:10 Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová - Misionáři bez lodí 23:20 NOeparáda (34. díl) 23:45 Čteme z křesťanských periodik 0:00 H2Onews 0:10 Mše svatá u příležitosti Národní svatováclavské pouti: Repríza návštěvy Svatého otce v České republice 3:10 Poslech Radia Proglas.

Sobota 17. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Noemova pošta: říjen 7:45 Pro vita mundi (125) 8:05 Cesta k andělům (15): Osamu Okamura 8:45 Čteme z křesťanských periodik [P] 8:55 Přejeme si ... 9:15 Červené čizmičky 9:40 Noeland (3) 10:00 POD NEBESY (4. díl) 10:50 NOeparáda (34. díl) 11:15 Cesty za poznáním: Lijiang River, Yehliu, Jökulsárlón 11:45 Pavel dobrovolník víry (7. díl) 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Angelus Domini 12:05 Concert se sklá 12:45 Noekreace aneb Vandrování (6. díl) 12:55 Střední Vietnam AN NAM 13:25 Zpravodajské Noeviny 13:35 Bioenergy in Motion 14:30 Nigérie - Dialog pro život 14:40 Harfa Noemova III. (6. díl) 15:00 Na koberečku (70) 15:15 Klauzura 15:35 Dáma a její studenti 15:45 Čteme z křesťanských periodik 16:00 H2Onews 16:10 Rusko, můj dětský sen 16:40 Misijní magazín (35): Nový Zéland 17:40 Ztracená ovečka 18:05 Střední Vietnam AN NAM 18:35 Pavel dobrovolník víry (7. díl) 18:45 Záznam zakončení 41. Dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově [P] 19:05 Malý pastierik 19:25 Dáma a její studenti 19:35 Druhé čtení [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo [P] 20:45 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem 21:25 Noční univerzita: Ing. Stanislav Juránek - Křesťané a politika [P] 22:05 Harfa Noemova III. (6. díl) 22:25 Druhé čtení 22:50 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (12. díl) 23:45 Trdlinky po osmém 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Střední Vietnam AN NAM 0:40 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 18. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Evangelium [P] 6:25 Druhé čtení 6:50 Trdlinky po osmém 7:05 Misijní magazín (35): Nový Zéland 8:05 Pro zdraví (25): Oftalmologia 8:10 Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová - Misionáři bez lodí 9:20 Kaple v poušti 9:30 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo 10:10 Dáma a její studenti 10:20 Evangelium 10:30 Mše svatá s farností Uherský Brod [L] 11:55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:15 Čteme z křesťanských periodik 12:25 Zpravodajský souhrn týdne 12:55 Pro zdraví (25): Oftalmologia 13:00 Přejeme si ... [P] 13:20 Noční univerzita: Ing. Stanislav Juránek - Křesťané a politika 14:00 Dáma a její studenti 14:10 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo 14:50 Cesty za poznáním: Kanada 15:40 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 16:00 Světlo pro Evropu (5. díl) 16:25 Cesty za poznáním: Lijiang River, Yehliu, Jökulsárlón 16:55 Pro zdraví (25): Oftalmologia 17:00 Noeland (4) [P] 17:20 Veřkončné pátranie 17:40 POD NEBESY (4. díl) 18:30 NOeparáda (34. díl) 18:55 Trdlinky po osmém 19:10 Střední Vietnam AN NAM 19:40 Čteme z křesťanských periodik 19:50 Evangelium 20:00 Z pokladů duše 20:05 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Noekreace aneb Vandrování (7. díl) 20:45 Pocta českým světcům 2009 [P] 21:45 Druhé čtení 22:10 Kaple v poušti 22:20 Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová - Misionáři bez lodí 23:30 Žraloky, moja láska 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Klauzura 0:50 Nigérie - Dialog pro život 1:00 Programová nabídka TV NOE [L].

PŘIPRAVUJE SE NÁVŠTĚVA PAPEŽE BENEDIKTA XVI. VE FATIMĚ

Biskup diecéze Leiria-Fatima a rektor poutního místa ve Fatimě sdělili zprávu o připravované návštěvě papeže Benedikta XVI. v Portugalsku a ve Fatimě v květnu roku 2010. Je to velká radost pro poutní místo ve Fatimě, diecézi i celou zemi.

Tuto zprávu potvrdil biskup diecéze Leiria-Fatima J. Exc. António Marto a P. Virgílio Antunes - rektor poutního místa ve Fatimě. Svatý otec navštíví Fatimu ve dnech 12.-13. 5. 2010.

10 let po poslední návštěvě Jana Pavla II., čtvrté papežské návštěvě v pořadí (Pavel VI. v roce 1967, Jan Pavel II. v letech 1982, 1991 a 2000) se rektorát již nyní připravuje velmi pečlivě na přivítání Benedikta XVI.

Benedikt XVI. již navštívil poutní místo ve Fatimě - ještě jako prefekt kongregace Nauky víry, jako kardinál Ratzinger - při výroční pouti v říjnu 1996.

Diecéze Leiria-Fatima a poutní místo ve Fatimě prosí o Boží požehnání, aby se skrze tuto papežskou návštěvu posílila víra v Církvi v Portugalsku i na celém světě.

Hana Frančáková, Fatimský apoštolát v ČR

Poselství Královny míru

Drahé děti! S radostí vytrvale pracujte na svém obrácení. Věnujte všechny radosti i žalosti mému Neposkvrněnému Srdci, abych vás mohla vést ke svému předraženému Synu, tak, abyste v jeho Srdci nacházely radost. Jsem s vámi, abych vás poučovala a vedla k věčnosti. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Medžugorje, 25. 9. 2009

Českomoravská Fatima, Fatimský apoštolát v ČR Vás ve **neděli 18. října 2009** na **regionální setkání Fatimského apoštolátu v Ústí nad Labem v kostele nanebevzetí Panny Marie**. Program: 15.00 přednáška P. Mgr. Pavla Dokládala a Mgr. Hany Frančákové z ČM Fatimy • 16.00 modlitba růžence • 16.30 mše svatá s P. Dokládačem • 17.15 obnova zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie • 17.30 zakončení.

Bratři františkáni a Školské sestry sv. Františka pořádají **Duchovní obnovu pro mládež (16 - 30 let) na téma CHVÁLA - FRANTIŠKŮV ŽIVOTNÍ POSTOJ**. Termín: 4. 12. - 6. 12. 2009. Místo: Svatý Hostýn. Přihlášky do 18. 11. 2009 e-mailem na adresu frantiskanskaobnova@seznam.cz.

„Zázračná medailka“ - **prívěs na řetizek**, zlato 14kar.: malá (14 mm) - 995 Kč, střední (16 mm) - 1800 Kč, velká (19 mm) - 2900 Kč. Zlaté růžencové prsteny - cca 2900 Kč (podle váhy). Zasiíláme na dobírku (+ poštovné a balné) do tří týdnů. **Objednávky na adresu:** L. Novotná, Zikova 13, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Liturgická čtení

Neděle 11. 10. - 28. neděle v mezidobí

1. čt.: Mdr 7,7-11
Ž 90(89),12-13.14-15.16-17
Odp.: 14 (*Nasyť nás, Pane, svou slitovností, abychom se radovali.*)
2. čt.: Žid 4,12-13
Ev.: Mk 10,17-30
Slovo na den: *Mít poklad v nebi.*

Pondělí 12. 10. - nez. pam. sv. Radima

1. čt.: Řím 1,1-7
Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4
Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
Ev.: Lk 11,29-32
Slovo na den: *Ninivští mužové.*

Úterý 13. 10. - ferie

1. čt.: Řím 1,16-25
Ž 19(18),2-3.4-5
Odp.: 2a (*Nebesa vypravují o Boží slávě.*)
Ev.: Lk 11,37-41
Slovo na den: *Před jídlem se neumyl.*

Středa 14. 10. - nez. pam. sv. Kalista I.

1. čt.: Řím 2,1-11
Ž 62(61),2-3.6-7.9
Odp.: 13b (*Pane, ty odpálíš každému podle jeho díla.*)
Ev.: Lk 11,42-46
Slovo na den: *Uvalujete na lidi břemena.*

Čtvrtek 15. 10. - památka sv. Terezie od Ježíše

1. čt.: Řím 3,21-30a
Ž 130(129),1-2.3-4.5-6a
Odp.: 7bc (*U Hospodina je slitování, hojně u něho je vykoupení.*)
Ev.: Lk 11,47-54
Slovo na den: *Klíč k poznání.*

Pátek 16. 10. - nez. pam.

sv. Hedviky nebo sv. Markéty Marie Alacoque (v ostravsko-opavské diecézi: svátek sv. Hedviky)
1. čt.: Řím 4,1-8
Ž 32(31),1-2.5.11
Odp.: 7ac (*Tys mě útočiště, zahrneš mě radostí ze záchran.*)
Ev.: Lk 12,1-7
Slovo na den: *Není nic, že by to nebylo poznáno.*

Sobota 17. 10. - památka sv. Ignáce Antiochijského

1. čt.: Řím 4,13.16-18
Ž 105(104),6-7.8-9.42-43
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 12,8-12
Slovo na den: *Před lidmi.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

10. - 17. ŘÍJNA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 11. 10.	PO 12. 10.	ÚT 13. 10.	ST 14. 10.	ČT 15. 10.	PÁ 16. 10.	SO 17. 10.
Antifona	1136 1262	1150 1278	1166 1295	1181 1311	1734 1953	1213 1346	1708 1924
Žalm	784 883	783 881	783 881	784 883	783 881	784 883	786 884
Ranní chvály:							
Hymnus	1136 1263	1151 1279	1166 1296	1182 1312	1559 1756	1213 1346	1708 1925
Antifony	1137 1264	1151 1279	1167 1296	1183 1313	1198 1330	1214 1347	1229 1364
Žalmy	1137 1264	1152 1280	1167 1297	1183 1313	1199 1331	1214 1347	1229 1364
Krátké čtení a zpěv	1140 1267	1155 1283	1170 1300	1186 1317	1735 1954	1217 1351	1710 1926
Antifona k Zach. kantiku	720 813	1557 1754	1170 1300	1186 1317	1735 1954	1218 1351	1562 1760
Prosby	1140 1268	1155 1284	1171 1300	1186 1317	1724 1943	1218 1351	1711 1927
Závěrečná modlitba	721 813	1557 1754	1171 1301	1558 1755	1560 1757	1561 1758	1562 1760
Modlitba během dne:							
Hymnus	1141 1269	1156 1285	1172 1301	1187 1318	1203 1335	1219 1353	1233 1369
Antifony	1142 1269	1157 1285	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1369
Žalmy	1142 1269	1157 1286	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1370
Krátké čtení	1144 1271	1159 1288	1175 1305	1190 1322	1206 1338	1221 1356	1236 1372
Závěrečná modlitba	721 813	1159 1288	1175 1305	1191 1322	1206 1339	1222 1356	1236 1372
Nešpory:	SO 10. 10.						
Hymnus	1132 1258	1145 1273	1160 1290	1176 1307	1192 1323	1560 1757	1223 1358 807 907
Antifony	1133 1259	1146 1274	1161 1290	1177 1307	1193 1324	1208 1341	1224 1358 808 908
Žalmy	1133 1259	1146 1274	1161 1291	1177 1308	1193 1324	1209 1341	1224 1359 808 908
Kr. čtení a zpěv	1135 1261	1149 1277	1164 1294	1180 1310	1196 1327	1737 1956	1226 1361 810 911
Ant. ke kant. P. M.	720 813	721 813	1557 1754	1180 1310	1196 1328	1737 1956	1227 1361 721 814
Prosby	1135 1261	1149 1277	1165 1294	1180 1310	1196 1328	1731 1950	1227 1362 811 911
Záv. modlitba	721 813	721 813	1557 1754	1181 1311	1558 1755	1560 1757	1561 1758 722 814
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398 1238 1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 10. 10. a všechny následující soboty do 19. 12. 2009 v době od 9 do 12 hodin.

PAPEŽSKÉ ZNAKY

Zdirad J. K. Čech, HSP, SHA

Unikátní soubor více než 1700 původních kreseb papežských znaků. Kniha mimo jiné obsahuje 100 plnobarevných kreseb doložených papežských znaků, až po ten současný Benedikta XVI. Autor sleduje vývoj před heraldické symboliky od počátků křesťanského umění. Názorně vykládá jednotlivé části papežských znaků. Takřka nevyčerpatelné bohatství symbolů a kompozic sleduje až do současnosti. Úvodní slovo ke knize napsal kardinál Cordero Lanza di Montezemolo, autor návrhu znaku Benedikta XVI. Následující pojednání o papežských titulech sepsal profesor František X. Halas, bývalý velvyslanec ČR při Svatém stolci.

Karmelitánské nakl. • Váz., přebal, 245x340 mm, 518 stran, 1480 Kč

MOMENTKY ZE ŽIVOTA JANA PAVLA II.

Daniel Ange • Z francouzštiny přeložila Jana Švancarová

D. Ange se dostalo dvojí výsady vzhledem k osobnosti papeže Jana Pavla II. – přečetl vše, co napsal a co bylo o něm napsáno, a stýkal se s některými z důvěrných přátel Svatého otce. V této knize se chce o své obdarování podělit se čtenáři. Je to sbírka výroků, gest, krátkých příběhů, ve kterých se naplno projevuje papežova osobnost.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 130x190 mm, 120 stran, 149 Kč

RŮŽENEC S OTCEM PIEM

Roberta Cammisová • Z italského přeložila Terezie Brichtová OP

Brožurka ke každému ze čtyřiceti tajemství posvátného růžence obsahuje citát z Bible a krátkou myšlenku otce Pia. Spiritualita otce Pia se vyznačuje hlubokou oddaností Panně Marii. Matka Boží byla pro něj cestou, která vede k životu, cestou, která vede ke spáse. Pro otce Pia byl růženec denním chlebem. Tato jednoduchá modlitba obsahuje souhrn naší víry, je zdrojem lásky a oporou naší naděje.

Karmelitánské nakladatelství

Druhé, rozšířené vydání • Brož., A6, 40 stran, 39 Kč

NOVÉNA S MATKOU TEREZOU

Brian Kolodiejchuk, M.C. (ed.) • Z angličtiny přeložila Zora Freiová

Novéna sestává ze slov blahoslavené Matky Terezy z Kalkaty. Rozjímání nad prostým, a přesto hlubokým učením Matky Terezy nám může pomoci, abychom rostli v lásce a v životě po Ježíši, a může nás učít, jak milovat a sloužit jako ona – „Vše pro Ježíše skrze Marii“ tím, že konáme „malé věci s velkou láskou“.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., A6, 40 stran, 39 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 2

147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.